

Ο Καστανιώτης

Ηλεκτρονική διεύθυνση: okastaniotis@yahoo.gr

Όργανο Επικοινωνίας των Απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας

Τριμηνιαία Έκδοση • Έτος 40° • Αρ. Φύλλων 166-167 • Ιούλιος - Δεκέμβριος 2020 • Έκδοση - Διεύθυνση: Σύλλογος Καστανιωτών
Γραφεία: Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία • GREECE • Τηλ.: 210 25.16.938 • [http:// www.kastanea.net](http://www.kastanea.net)

Τα έργα θα γίνονται βάσει συγκεκριμένων αρχιτεκτονικού σχεδίου ευρύτερης αποδοχής....

Στο γραμματοκιβώτιό μου (έδρα του Συλλόγου στην Αθήνα) μπαίνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα έντυπα που εκδίδουν και μας στέλνουν Πολιτιστικοί Σύλλογοι χωριών της Ευρυτανίας. Τους στέλνουμε εμείς τον "Καστανιώτη", ανταποδίδουν αυτοί. Ενημερωνόμαστε έτσι για τα δρώμενα στον τόπο μας, ζηλεύουμε κάποιες φορές και βάζουμε και εμείς παρόμοιους στόχους, αλλά κυρίως αυτό που σίγουρα κάνουμε είναι ότι συνεχώς συγκρίνουμε.....

Από τα ανωτέρω Συλλογικά έντυπα, έχω ξεχωρίσει την "ΕΚΦΡΑΣΗ των Ασπροπυργιωτών", έκδοση σε μορφή περιοδικού και τον "ΕΥΡΥΤΟ" μια μικρού μεγέθους τετρασέλιδη εφημερίδα του Συλλόγου της Δομνίστας.

Και στα δύο αυτά συλλογικά έντυπα τα άρθρα αφορούν κυρίως τα έργα που προγραμματίζονται αλλά και αυτά που γίνονται στην Τοπική τους Κοινότητα και κατά δεύτερο λόγο τα πολιτιστικά δρώμενα.

Τι δείχνει αυτό; Ότι στο χωριό τους, Κοινότητα και Σύλλογος, συζητούν μεταξύ τους, συνεργάζονται, αποφασίζουν μαζί τις προτεραιότητες και το πλάνο των έργων και χτυπούν μαζί το κουδούνι στην πόρτα του Δημάρχου και της Αντιπεριφέρειας.

Από την τελευταία καλοκαιρινή "ΕΚΦΡΑΣΗ": «Σε συνεργασία με τον εκπρόσωπο του Δήμου στο χωριό, προκρίναμε ορισμένα έργα. Σ' αυτή την κατεύθυνση ο αρχιτέκτοναςπροσφέρθηκε να συντάξει αρχιτεκτονικές μελέτες. Σύντομα θα τις έχουμε στα χέρια μας και θα αρχίσει η υλοποίησή τους, αφού εγκριθούν από τους αρμοδίους και, εφόσον εξασφαλισθούν οι απαιτούμενοι πόροι. Έτσι τα έργα στο εξής θα γίνονται βάσει συγκεκριμένου αρχιτεκτονικού σχεδίου ευρύτερης αποδοχής και θα συντελέσουν στη βελτίωση της αισθητικής εικόνας του χωριού και της λειτουργικότητάς του.

.....Στη Λαϊκή Συνέλευση που έγινε το καλοκαίρι στο χωριό, ο Πρόεδρος του Συλλόγου αναφέρθηκε στην κακή εικόνα του οδικού δικτύου και στην ανάγκη να δημιουργηθεί ένα ενοποιημένο σύστημα συλλογής όμβριων υδάτων το οποίο θα απομακρύνει τον κίνδυνο καθιζήσεων.....»

Από τον τελευταίο τεύχος της εφημερίδας "Ο ΕΥΡΥΤΟΣ".

Τίτλοι άρθρων: «Τα προτεινόμενα έργα στην Τ.Κ., Ύδρευση, Κοινοτικός φωτισμός, Εθελοντισμός (περιφράξεις), Άλλες εργασίες στην Κοινότητα, έργα στον επαρχιακό

(συνέχεια στη σελίδα 2)

Καστανιώτικα στιγμιότυπα, ανάμεσα σε δύο lockdown

Έξι ολόκληροι μήνες έχουν περάσει από την έκδοση του προηγούμενου φύλλου της εφημερίδας μας. Τότε, στα τέλη Ιουνίου, ανακοινώσαμε ένα «περιορισμένο» σε σχέση με το παρελθόν προγραμματισμό καλοκαιρινών εκδηλώσεων, λόγω των μέτρων που επέβαλε ο Covid19 και δεν κρύβουμε ότι είχαμε έντονη την αγωνία για το αν θα καταφέρουμε τελικά να προστατέψουμε τους εαυτούς μας, τις οικογένειές μας και γενικότερα τους χωριανούς και τους επισκέπτες από το φοινικό ιό.

Ο Σύλλογος τόλμησε λοιπόν το καλοκαίρι που πέρασε την διεξαγωγή μικρών καλοκαιρινών εκδηλώσεων σε ανοικτούς χώρους, οι

κρούσματα. Δυστυχώς, εύκολα και γρήγορα ρίξαμε όλοι μας τις ευθύνες αποκλειστικά στους Θεσσαλονικείς που επισκέφθηκαν το νομό μας το τριήμερο Αγίου Δημητρίου – 28η Οκτώβρη και κανένας μας δεν αναλογίστηκε ότι όλοι όσοι ήρθαν σε επαφή μαζί τους απλά δεν πρόσεξαν και δεν πήραν κανένα μέτρο. Τελικά την Καρπενριώτικη απλοϊκή άποψη, ότι το Καρπενήσι είναι σε υψόμετρο και εδώ ο ιός δεν ζει και δεν μεταδίδεται, δεν μπορείς εύκολα να την αντικρούσεις.

Ας ελπίσουμε ότι το πάθημα μας έγινε μάθημα και ως συνειδητοποιήσουμε ότι η πανδημία υπάρχει, ότι δεν πέρασε και ότι οφείλουμε να είμαστε πολύ προσεκτικοί για μεγάλο χρονικό διάστημα ακόμα.

Ακολουθεί μια αναφορά-

αναδρομή σε εκδηλώσεις, εκδρομές κλπ που έγιναν στην Καστανιά το εξάμηνο που πέρασε.

Ευχόμαστε σε όλους σας, το 2021 να είναι μια καλή χρονιά, να λειτουργήσει με επιτυχία το εμβόλιο, αλλά και κάποιο φάρμακο να ανακαλυφθεί και όλοι να καταφέρουμε να ανταμώσουμε το επόμενο καλοκαίρι στο χωριό μας, με γέλια, χαρά, τραπέζια και αγκαλιές.

• Στις 17 Αυγούστου 2020, διεξήχθη στην Καστανιά αγώνας μπάσκετ μεταξύ των ομάδων Προυσού & Καστανιάς. Το παιχνίδι ήταν δυνατό, γρήγορο και αμφιρροπο μέχρι το τέλος και το παρακολούθησαν πάνω από 100 άτομα. Κέρδισε η ομάδα του Προυσού με σκορ 53-46.

Την επομένη ημέρα, 18 Αυγούστου, έγινε και πάλι αγώνας μεταξύ των ομάδων

Από τον αγώνα μπάσκετ στην Καστανιά.

Δοξολογία και κατάθεση στεφάνων στο Ηρώ.

Καστανιώτες που συμμετείχαν ήταν αρκετά προσεκτικοί και όλα πήγαν κατ' ευχή. Μέχρι και την ημέρα της εθνικής μας εορτής, την 28η Οκτωβρίου, τα χωριά στον πρώην Δήμο Προυσού παρέμειναν «πράσινα» καθώς και ο υπόλοιπος νομός. Λίγες ημέρες μετά όμως τα πράγματα άλλαξαν. Μέσα Δεκέμβρη που γράφεται το άρθρο έχουμε ακόμα και νεκρούς σε επίπεδο νομού και η Παναγιά μας η Προυσιώτισσα καλείται να μας βοηθήσει και το κακό να σταματήσει εδώ και να μην αυξηθούν τα

Εορτή Προφήτη Ηλία. Αρτοκλασία.

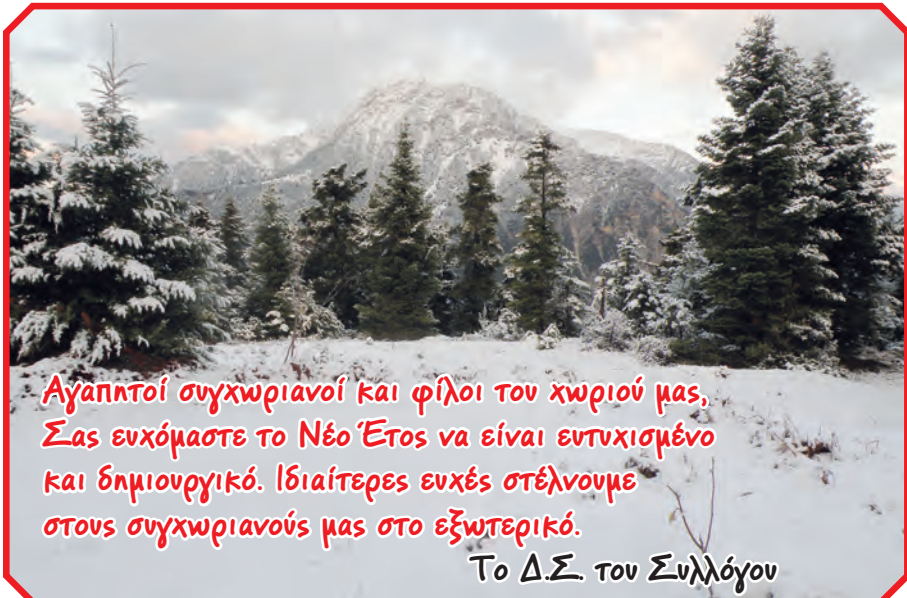
Καστανιάς και Προυσού στον Προυσό, αλλά αυτή τη φορά ποδοσφαιρικός. Στην κανονική του διάρκεια ο αγώνας έληξε ισόπαλος 5-5 και οδηγήθηκε στα πέναλτι με νικήτρια την ομάδα της Καστανιάς 3-0.

Τέτοιες πρωτοβουλίες μεταξύ των χωριών μας, ειδικά όταν αφορούν αγώνες που διοργανώνονται από τα παιδιά και τα εγγόνια μας μας γεμίζουν χαρά και αισιοδοξία.

• Δευτέρα 20 Ιουλίου, στη γιορτή του Προφήτη Ηλία εκκλησιάσθηκαν περισσότεροι από κάθε άλλη φορά τα τελευταία χρόνια Καστανιώτες. Ο Σύλλογός μας (Νίκος Σιάτρας & Δήμητρα Δεληκωστοπούλου) έστησε και πάλι το υπαίθριο μαγαζί και μετά τη λειτουργία προσέφερε λουκούμι και αναψυκτικό σε όλους.

• Απλά, αλλά με αυθορμητισμό και συναίσθηση του χρέους μας, τιμήσαμε στην Καστανιά την Εθνική

(συνέχεια στις σελίδες 4,7,8)

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας,
Σας ευχόμαστε το Νέο Έτος να είναι ευτυχισμένο και δημιουργικό. Ιδιαίτερες ευχές στέλνουμε στους συγχωριανούς μας στο εξωτερικό.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Εορτή Προφήτη Ηλία, αναμνηστική φωτογραφία. Από αριστερά: Δήμητρα Δεληκωστοπούλου - Γραμματέας Συλλόγου, Κατίνα Τσιώκου Πρόεδρος Τ.Κ., Νίκος Σιάτρας Έφορος Συλλόγου

Τα έργα θα γίνονται βάσει συγκεκριμένων αρχιτεκτονικού σχεδίου ευρύτερης αποδοχής....

(συνέχεια από τη σελ. 1)

δρόμο, Έργα της Αντιπεριφέρειας,» και άλλα πολλά ακόμη.

Για τα παραπάνω αποφεύγω να εκφράσω την άποψή μου, απλώς τα αναφέρω με σκοπό να προβληματιστούμε όλοι μας και να καταφέρουμε να δούμε ίσως στο μέλλον την προοπτική του χωριού μας διαφορετικά ...

Το Μπαλαγιαννέικο σπίτι

Αυτά συμβαίνουν δίπλα μας, στην Δομνίστα που βρίσκεται στο απέναντι από εμάς άκρο του φα-ραγγιού και πίσω από τον Προυσό, στον Ασπρόπυργο (παλιά Ανδρά-νοβα), που κοιτάει τη Χελιδόνα από τα δυτικά.

Στη Δομνίστα είχα πάει πριν λίγα χρόνια και διέκρινα ότι έχει δημιουργήσει μικρές υποδομές για τουριστική ανάπτυξη. Η γιορτή του τσίπουρου συνδιοργανώνεται από τον Σύλλογο και την Κοινότητα, επιδοτείται από τον Δήμο και φέρνει εκατοντάδες επισκέπτες κάθε χρόνο στο χωριό τους.

Στον Ασπρόπυργο δεν είχα πάει, μέχρι και τον Οκτώβρη που μας πέρασε και με έφερε εκεί ή περιέργεια και το δρομολόγιο μιας χειμερινής εκδρομής που έκανα στα παραλί-μνια χωριά για να τα γνωρίσω.

Ωραίο χωριό ο Ασπρόπυργος και εξαιρετικά ωραία η διαδρομή στη συνέχεια: Βελωτά – Σαρκίνη - Αγαλιανός - γέφυρα Επισκοπής – Φραγκίστα – Κρέντης – Κερασχωρί – Φιδάκια – Τσαγκαράλωνα – Αγ. Βλαχέρνα- Αγαλιανός κλπ είναι μια ωραία διαδρομή με έντονο το υδάτινο στοιχείο (λίμνη και ποταμοί Μέγδοβας & Αγραφιώτης).

Σταμάτησα προγραμματισμένα για φαγητό στα Φιδάκια. Το χωριό απέχει 26 χλμ από το Καρπενήσι, διαφημίζεται ως ένα από τα ωραιό-τερα της Ευρυτανίας, έχει τουριστική κίνηση και ήθελα να δω τι είναι αυτό

τελικά που οδηγεί εκεί τους τουρί-στες. Ωραίο χωριό, με λίγα σπίτια που είναι χτισμένα το ένα δίπλα στο άλλο, με εστιατόριο – καφέ και με ξενώνα. Το χωριό είναι παραδοσι-ακό, όλα είναι τακτοποιημένα χωρίς αγροτικές σαβούρες στις αυλές των σπιτιών που είναι πέτρινα, όπως και τα μεταξύ τους σοκάκια. Μια σπιθαμή τόπος, αλλά παραδοσιακά

χτισμένος, όλα καθαρά και νοικοκυ-ρεμένα. Κυρίως λείπει το μπετόν, ο σοβάς και το λευκό αλουμίνιο, δομι-κά στοιχεία που θυμίζουν πόλη και

και κάτω από την εκκλησία της Παναγίας) και απαιτεί σχεδιασμό και οργάνωση έργου. Μπορούμε να την αναδείξουμε; Πώς θα άλλαζε άραγε το τοπίο αν στους δρόμους μπρο-στά από το Π.Κ. και την εκκλησία έμπαιναν κυβόλοιθοι; Νερά τρεχού-μενα σε αυλάκια, όπως παλιά και όχι μαύρα λάστιχα, μπορούμε να έχουμε και πάλι;

Ερωτήματα και μόνο ερωτήματα, για πρόδρομα έργα που απαιτού-νται να γίνουν στο χωριό μας, ώστε να ενδιαφερθούν στη συνέχεια ιδιώτες για ξενώνα κλπ. Όλα τα παραπάνω είναι σκέψεις και δικές μου απόψεις για την Καστανιά, για το «όμορφο» χωριό μου που πρέπει να αποκτήσει προοπτική ανάπτυξης.

Για να μην κλείσω με γκρίνια το κείμενο αυτό θα ήθελα να ανα-φερθώ σε δύο εξαιρετικά όμορφες εικόνες που αντίκρισα στην Καστα-νιά προ λίγων ημερών. Και οι δύο αφορούν κτίρια στο χωριό μας. Ένα καινούριο σπίτι και ένα παλαιό. Το παλαιό είναι το Μπαλαγιαννέικο

Το σπίτι του Παναγιώτη Ζηνέλη

που στο δικό μας χωριό κυριαρχούν. Μπορούμε να γίνουμε κι εμείς Φιδάκια ή κάτι έστω υποδεέστερο; Πολύ δύσκολο. Ο δρόμος προς το Καρπενήσι μέσω Καστανούλας, θέλει μια εικοσαετία και βάλε για να ασφαλοστρωθεί με το σημερινό ρυθμό χρηματοδότησης, άρα η από-σταση των 40 χλμ είναι απαγορευτι-κή. Πέτρινη συνοικία έχουμε (πάνω

σπίτι και είναι ένας πίνακας ζω-γραφισμένος. Το καινούριο είναι αυτό του Παναγιώτη Ζηνέλη που χτίστηκε φέτος στα Λακκώματα. Παναγιώτη σου ευχόμαστε γρή-γορα να το κατοικήσεις και να το χαρείς. Καλορίζικο να είναι.

Εύχομαι “Καλή Χρονιά” σε όλους τους αναγνώστες μας!!!
Αριστείδης Ντέκας

ΟΙ ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΣ

Με χαρά πληροφορηθήκαμε τις επιτυχίες των Καστανιωτόπουλων στην Ανώτατη εκπαίδευση.

- Ο **Παναγιώτης Παζώνης**, του Γρηγορίου και της Ευγενίας (εγγονός της Ντίνας Υφαντοπούλου), πέτυχε στη Σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου Πάτρας.
- Η **Δέσποινα Αναγνωσταρά**, του Κων/νου και της Γεωργίας (Αποστό-λου Κουτρούμπα) πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου - Τμήμα Γεωπονίας στην Καλαμάτα.
- Η **Ευρυδίκη Παπαχρίστου**, του Κων/νου και της Αλεξάνδρας πέτυχε στο Τμήμα Επιστήμης Διαίτολογίας & Διατροφής του Χαροκοπείου Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Η **Κατερίνα Παπαχρίστου**, του Δημήτρη και της Στέλλας, πέτυχε στη Φιλοσοφική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Ο **Αντώνης Δεληκωστόπουλος**, του Παντελή και της Μαρίας πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής και Υπολογιστών.
- Ο **Μαρίνος Τσάκωνας**, του Γεωργίου και της Ευανθίας (του Παρασκευά και της Πετρούλας Τσασσαράγκου) πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, Τμήμα Οικονομικής και Διοίκησης Τουρισμού στη Χίο.
- Ο **Γεώργιος Λάζος** του Σεραφείμ και της Βασιλικής, εγγονός του Γεωρ-γίου Λάζου και της Πηνελόπης Γεωργ. Ζηνέλη πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς, Τμήμα Βιομηχανικής Διοίκησης & Τεχνολογίας.
- Ο **Μάριος Καρατζάς**, του Στέργιου και της Ευφροσύνης, εγγονός του Νικ. Α. Σιάτρα και της Γεωργίας Παπαζαχαρία, πέτυχε την εισαγωγή του στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Τμήμα Πληροφορικής στην Κέρκυρα.
- Ο **Παναγιώτης Πατλιάς**, του Ανδρέα και της Βασιλικής, εγγονός του Παναγιώτη Αθ. Μπαλάτ και της Καστανιώτισσας Γεωργίας Στυλ. Γεωργοπούλου, πέτυχε στη Φιλοσοφική Σχολή Ρεθύμνου του Πανεπι-στημίου Κρήτης.

Στους επιτυχόντες ευχόμαστε υγεία, καλή πρόοδο και πάντα επιτυχίες στη ζωή τους.

Σημείωση: Σε περίπτωση που έχετε ενημερωθεί για κάποια άλλη επιτυχία, αλλά και για την συμπλήρωση ή διόρθωση των ανωτέρω, σας παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε σχετικά στα τηλ.: 210 2516938/6977668616 Αριστείδης Ντέκας ή με email στο: okastaniotis@yahoo.gr

Η ΚΑΣΤΑΝΕΑ

(Καστανιά Προυσού, πρώην Άγιος Δημήτριος)
Από ποιητική συλλογή του Δημήτρη Ευθ. Κουτρούμπα, 1995
(συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο 164 -165)

Φαράγγια εξάίσιας ομορφιάς
πηγές, νερά, ποτάμια
τριγύρω ζώνουν το χωριό
σαν χταποδιού πλοκάμια.

Οι συνοικίες του χωριού
στο πράσινο πνιγμένες
στις καστανιές, στις καρυδιές
στα έλατα κρυμμένες

όπως και πλήθος οικισμοί
νέοι ή ξεχασμένοι
κι απ' τους κατοίκους τους πολλά
χρόνια εγκαταλελειμμένοι

προσφέρουν μια' ν αφάνταστη
θέα και ποικιλία
που σ' άλλους προξενεί χαρά
σ' άλλους μελαγχολία.

Τα καλαμπόκια, οι φασολιές,
αμπέλια, οπωροφόρα
προσφέρουν εύγεστους καρπούς
μιας λάγνας φύσης δώρα.

Πέντε – έξι μύλοι άλεθαν
γεννήματα, σπάρια
που στις πεζούλες έβγαζαν
άνθρωποι παλληκάρια.

Γούρνες κι αυλάκια έφτιαχναν
το θέρος να ποτίζουν
και νεροφόρους πλήρωναν
το έργο να φροντίζουν.

Οι λιγοστοί οι κάτοικοι
παλεύουν μ' άγρια φύση
ενώ οι περισσότεροι
έχουνε πια σκορπίσει

σ' όλα της γης τα πέρατα
καλλίτερη ζητώντας
τύχη και την ελληνική
παράδοση τηρώντας

αιώνιας μετανάστευσης
που έχει δεκατίσει
το έθνος μας κι αδύναμο
το έχει καταντήσει.

Κ' οι Καστανιώτες γύρω τους
τις πόλεις κατακλύσαν
σε Αυστραλία, Αμερική
και Καναδά σκορπίσαν.

(Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο του “Καστανιώτη”)

Σύλλογος των απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας “Ο Άγιος Δημήτριος”

“....ο Σύλλογός μας δεν μπορεί πλέον να ανταποκριθεί στα έξοδα λειτουργίας του.”

Αγαπητοί συγχωριανοί & συγχωριανές, αγαπητά μέλη του Συλλό-γου μας στην Ελλάδα και το εξωτερικό, αγαπητοί Τορνωίτες, Προ-δρομίτες & Προυσιώτες που λαμβάνετε ανά τρίμηνο την εφημερίδα μας “Ο Καστανιώτης” και ενημερώνεστε για όλα όσα συμβαίνουν (ευχάριστα & δυσάρεστα), αλλά και όσα αφορούν τον όμορφο τόπο της καταγωγής μας, τα μοναδικά χωριά μας που είναι ριζωμένα στην οροσειρά του Παναϊτωλικού, σας ενημερώνουμε ότι ο Σύλλογός μας δεν μπορεί πλέον να ανταποκριθεί στα έξοδα λειτουργίας του.

Γνωρίζετε όλοι ότι τα έξοδα έκδοσης της εφημερίδας μας, η συντήρηση του Πολιτιστικού Κέντρου, του Σχολείου και των εγκαταστάσεων στον Άγιο Δημήτριο, οι πολιτιστικές μας εκδηλώσεις και τα έργα που πραγματοποιεί ο Σύλλογός μας, όλα καλύπτονται αποκλειστικά από τις δικές σας συνδρομές και χορηγίες.

Δυστυχώς, τη χρονιά που σε λίγες ημέρες φεύγει, λόγω Covid 19, χάσαμε την επαφή μας με το Σύλλογο και τα χρήματα που μπηκαν στο ταμείο ήταν ελάχιστα. Για το 2021 και προτού απομακρυνθεί ο κίνδυνος της πανδημίας δεν μπορούμε να προγραμματίσουμε τη Γενική Συνέλευση, την κοπή της πίτας καθώς και τις πολιτιστικές μας εκδηλώσεις. Ο Σύλλογός μας όμως έχει υποχρεώσεις που θα πρέπει να καλυφθούν και γι' αυτό,

Σας απευθύνουμε έκκληση για την οικονομική στήριξή σας.

Σας ενημερώνουμε ότι για την διευκόλυνσή σας μπορείτε να δώσετε τις συνδρομές σας στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου μας ή να καταθέσετε χρήματα στον Λογαριασμό του Συλλόγου στην Eurobank-Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Για οποιαδήποτε κατάθεσή σας, παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε στη συνέχεια ηλεκτρονικά στο email: okastaniotis@yahoo.gr, τηλεφωνικά στα τηλ.: 6977668616 Αριστείδης Ντέκας, 6944556990 Κωνσταντίνος Μπώκος, ή ταχυδρομικά στη διεύθυνση: Σύλλογος Καστανιωτών Ευρυτανίας- Προμάχων 3 - 142 32 Νέα Ιωνία, για να εκδώσουμε σχετική απόδειξη και να σας την αποστείλουμε ταχυδρομικά.

EUROBANK- Νέο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο
Σύλλογος Καστανιωτών Ευρυτανίας ο Άγιος Δημήτριος
Αριθμός Λογαριασμού 0026 0630 08 0100293867
IBAN Λογαριασμού GR3102606300000080100293867
Σας ευχαριστούμε εκ των προτέρων για την ανταπόκρισή σας.

Καλές Γιορτές!!!

Από το Δ.Σ.

Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ

Τριμηνιαία Έκδοση

Ιδιοκτήτης:

Σύλλογος των Απανταχού Καστανιωτών Ευρυτανίας «Ο Άγιος Δημήτριος»
Έδρα: Δ.Α. Καστανιάς Προυσού Ευρυτανίας
Γραφεία στην Αθήνα:
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
• • •

Εκδότης και Επιμελητής Έκδοσης

Αριστείδης Κ. Ντέκας
Πρόεδρος του Συλλόγου
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
Τηλ.: 210 25 16 938
• • •

Σύνταξη Φύλλου και Επιμέλεια ύλης:

• **Αριστείδης Ντέκας**
Προμάχων 3, 142 32 Ν. Ιωνία
Τηλ.: 210 25 16 938
email:okastaniotis@yahoo.gr

Συνεργάτες:

Ζηνέλης Δημήτριος

Ζηνέλης Ζαχαρίας

Συνδρομές ετήσιες: 15 ευρώ

Αρ. Λογ.

0026 0630 08 0100293867

IBAN GR3102606300000080100293867

Φωτοστοιχειοθεσία,

σελιδοποίηση, μοντάζ:

Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ

Γερανίου 7, Αθήνα 105 52

Τηλ/Fax: 210 5244309

Κωδικός Γ.Γ.Ε.: 4020

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ (Όσα μας είπατε, ή έτυχε να μάθουμε)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 10 Οκτωβρίου 2020, ήρθε στον κόσμο το πρώτο παιδί -κοριτσάκι της οικογένειας Νίκου Μούσα και Γιούλης Σταθοπούλου, κόρη του συγχωριανού μας Δημήτρη Ζαχ. Σταθοπούλου και της Βιργινίας Γέρου.

Στις 24 Ιουνίου 2020, ήρθε στον κόσμο στο Αγρίνιο το πρώτο παιδί - κορίτσι, της οικογένειας Χρήστου Σπύρου Σπυρόπουλου και Ελένης Κωνσταντινοπούλου.

Στις 27 Μαρτίου 2020, ήρθε στον κόσμο στην Αθήνα το δεύτερο παιδί - αγόρι, της οικογένειας Κωνσταντίνου Κωνίνου Αναστασόπουλου και Τάνιας Μητράγκα.

Στους ευτυχείς γονείς και στις οικογένειές τους ευχόμαστε να τους ζήσουν, να είναι γερά και να τα καμαρώνουν όπως επιθυμούν!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το Σάββατο 11 Ιουλίου 2020 και ώρα 12:00 το μεσημέρι στον Ι.Ν του Αγίου Χριστοφόρου (παλαιός) στο Αγρίνιο, η οικογένεια του Κώστα Χριστοφ. Κουτρούμπα και της Τζωρτζίνας Δ. Ανδρεαδάκη βάπτισαν το δεύτερο παιδί τους, το γιο τους. Ο ανάδοχος και θείος, ο Χάρης Χριστοφ.

Κουτρούμπα, έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα **Δημήτριος**, όνομα που έφερε ο αδικοχαμένος παππούς Δημήτρης Ανδρεαδάκης.

Το Σάββατο 8 Αυγούστου 2020, η οικογένεια του Λευτέρη Καραμπά και της Κατερίνας Παπαευαγγέλου (κόρη της Μαρι-

ας Ευστ. Σταθοπούλου) στην Ιερά Μονή Προυσιωτίσσης και ώρα 13:00 μ.μ. βάπτισε την κόρη της - δεύτερο παιδί τους. Ο νουνός Μάριος Μπασδάνης χάρισε στη νεοφώτιστη το όνομα **Μαρία**.

Στις 25 Ιουλίου 2020 και ώρα 12:00, στον Ι. Ν. Προφήτη Ηλία Μυρτιάς Αιτωλοακαρνανίας η οικογένεια του Θωμά Μπά-

δα και της Πατρίτσας Σπύρου Σπυροπούλου, βάπτισε το πρώτο τους παιδί-αγόρι. Και το όνομα αυτού **Ελευθέριος**!

Το Σάββατο 22 Αυγούστου 2020 και ώρα 19:00, στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Α. Κνωσσού Ηρακλείου Κρήτης,

η οικογένεια του Γεωργ. Ζαχ. Ζηνέλη και της Ελένης Πετσαλάκη βάπτισε το δεύτερο παιδί της, αγόρι. Η ανάδοχος Μαρία - Αθηνά Τσακίρη χάρισε στον νεοφώτιστο το όνομα **Αντώνιος**.

Στις 28 Αυγούστου 2020, στον Ι. Ναό Μονής Αγίου Γεωργίου Μαραντοχωρίου Λευκάδας, η οικογένεια του Δημητρίου Ιωαν. Υφαντοπούλου και της Ευθυμίας, (διαμένουν στο Λονδίνο),

βάπτισε το πρώτο της παιδί, αγόρι. Ανάδοχος ο θείος, αδελφός του πατέρα του παιδιού, ο Διονύσης, που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα **Ιωάννης**

Στους ευτυχείς γονείς και στις οικογένειές τους, ευχόμαστε να χαίρονται τα νεοφώτιστα πιδιά τους και να τα καμαρώνουν όπως επιθυμούν.

ΓΑΜΟΙ

Στις 16 Αυγούστου 2020, στον Ι.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Σαργιάδας ένωσαν τη ζωή τους ο Κοντογιάννης Δημήτρης και η Βραχωρίτη Ελένη. Καλορίζικοι και καλούς απογόνους!

Στις 16 Σεπτεμβρίου 2020, στο Δημαρχείο Μελισσίων ένωσαν τη ζωή τους ο Διονύσης Αναστασόπουλος και η Νίνα Βέργου. Καλορίζικοι και καλούς απογόνους!

Στα νέα ζευγάρια ευχόμαστε να είναι καλορίζικοι και καλούς απογόνους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Από τις 30 Αυγούστου 2020 τα ξημερώματα, ο **Δημήτριος Δεληγιάννης του Στυλιανού**, δεν βρίσκεται πλέον ανάμεσά μας.

Ο θείος Μήτσος όπως συνήθιζαμε να τον προσφωνούμε, έφυγε πλήρης ημερών, σε ηλικία ακριβώς 100 ετών. Διέμενε στην Παραβόλα Αιτωλοακαρνανίας, όπου και έγινε η ταφή του, και ήταν το τελευταίο παιδί του Στυλιανού Δεληγιάννη.

Ο Δημήτριος Δεληγιάννης, όπως και τα υπόλοιπα αδέλφια του, είχαν γεννηθεί και διέμεναν στην Καστανιά Ευρυτανίας, μέχρι την στιγμή που από άλλες καταστάσεις, της εποχής εκείνης, αναζητήσαν καλύτερη τύχη σε άλλα μέρη, όπως η Παραβόλα ή η Αθήνα.

Το σπίτι τους στην Καστανιά, είναι τα γνωστά Δεληγιαναιίκα, που σήμερα είναι ιδιοκτησία άλλων και συγκεκριμένα από το έτος 1963.

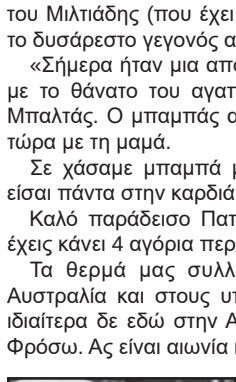
Ο Δημήτριος Δεληγιάννης, ήταν ο τελευταίος μιας ολόκληρης γενιάς. Ποτέ δεν ξέχασε την Καστανιά και παρ' ότι βρισκόταν στην Παραβόλα Αιτωλοακαρνανίας, πάντοτε ήθελε να μαθαίνει τα νέα του Χωριού μας και ήταν φανατικός αναγνώστης - συνδρομητής, της εφημερίδας μας "Ο Καστανιώτης".

Θα τον θυμόμαστε πάντα με αγάπη. Καλό ταξίδι Θείε Μήτσο. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους και τους λοιπούς συγγενείς του, όντως τελευταίος μιας μεγάλης γενιάς, πάντα νοσταλγός της Καστανιάς, γλυκύτατος και πολύπαιρος άνθρω-

πος, ας είναι αιωνία η μνήμη του, καλή του ανάπαυση..

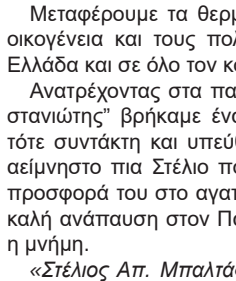
• Άλλος ένας απόδημος Καστανιώτης άφησε την τελευταία του πνοή στην ξενιτιά. Ο **Κώστας Χαρ. Λωρίδας** απεβίωσε στο Μόντρεαλ του Καναδά στις 28 Ιουλίου 2020. Είχε ξενιτευτεί από τη δεκαετία του 1960, με πρόσκληση του θείου του Παναγ. Ε. Βαστάκη. Εργάστηκε σκληρά, δημιούργησε οικογένεια και άφησε πίσω του αποκατεστημένες τις 4 κόρες του που του χάρισαν 9 εγγόνια. Είχε γεννηθεί το 1943. Στην οικογένειά του και τους λοιπούς συγγενείς εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

• Στις 27 Αυγούστου 2020, η Καστανιώτικη οικογένεια στη Μελβούρνη της Αυστραλίας έχασε ένα από τα παλαιότερα μέλη της, το **Δημήτρη Μιλτ. Μπαλτά**. Είχε γεννηθεί στην Καστανιά το 1934 και ταξίδεψε στην Αυστραλία μαζί με το φίλο του Κώστα Δ. Ζηνέλη και τον ξάδελφό του Στέλιο Απ. Μπαλτά αρχές του 1955 και αργότερα ακολούθησαν και τα αδέλφια του, ο μεγαλύτερος Θανάσης, μακαρίτης και αυτός από το 2014, και ο μικρότερος Κώστας. Ο πρωτότοκος γιος του Μιλτιάδης (που έχει το όνομα του παππού) μας ανήγγειλε το δυσάρεστο γεγονός από το facebook γράφοντας:

«Σήμερα ήταν μια από τις πιο δύσκολες μέρες της ζωής μας με το θάνατο του αγαπημένου μας πατέρα, Δημήτρη (Τζίμι) Μπαλτάς. Ο μπαμπάς ανέβηκε ειρηνικά στον ουρανό και είναι τώρα με τη μαμά. Σε χάσαμε μπαμπά με αυτό το ωραίο χαμόγελο, αλλά θα είσαι πάντα στην καρδιά μας. Καλό παράδεισο Πατέρα και ο Θεός να σας ευλογεί. Μας έχεις κάνει 4 αγόρια περήφανα. Θα μας λείψεις»

Τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του στην Αυστραλία και στους υπόλοιπους συγγενείς εκεί και παντού, ιδιαίτερα δε εδώ στην Αθήνα, στην απαρηγόρητη αδελφή του Φρόσω. Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

• Άλλος ένας Καστανιώτης πρώτης γενιάς μετανάστης στην Αυστραλία, έφυγε στις 12/11/2020 από τη ζωή, ο **Στέλιος Αποστ. Μπαλτάς**. Γεννημένος στην Καστανιά το 1934, πέρασε δύσκολη παιδική ηλικία, αφού ο πατέρας του δολοφονήθηκε στα μαύρα χρόνια της Κατοχής (1942) για λίγες οκάδες καλαμπόκι που κουβαλούσε να ταΐσει τη μεγάλη του οικογένεια.

Ταξίδεψε στην Αυστραλία το 1955 και εγκαταστάθηκε στη Μελβούρνη. Εργάστηκε σκληρά δημιούργησε πολυμελή οικογένεια με τη σύντροφο της ζωής του Ουρανία Ζαμπέλη, από το Μαραντοχώρι Λευκάδας.

Ήταν από τους πατριώτες που δε λησμόνησαν το χωριό που γεννήθηκαν και πάντοτε βοηθούσε με προθυμία σε έργα και άλλες δραστηριότητες που γίνονταν στην Καστανιά.

Μεταφέρουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στη μεγάλη του οικογένεια και τους πολλούς συγγενείς στην Αυστραλία, την Ελλάδα και σε όλο τον κόσμο που έχουν εγκατασταθεί.

Ανατρέχοντας στα παλιά φύλλα της εφημερίδας μας "Ο Καστανιώτης" βρήκαμε ένα ειδικό αφιέρωμα γραμμένο από τον τότε συντάκτη και υπεύθυνο ύλης Δημήτρη Γ. Ζηνέλη για τον αείμνηστο πια Στέλιο που αναγνώριζε την αγάπη του και την προσφορά του στο αγαπημένο του χωριό. Καλό σου ταξίδι και καλή ανάπαυση στον Παράδεισο, καλέ μας Στέλιο, αιωνία σου η μνήμη.

«Στέλιος Απ. Μπαλτάς: Το ξενιτεμένο παιδί του χωριού μας που πάντα η σκέψη του πετά στον τόπο καταγωγής του. Γράφοντας αυτές τις λέξεις αδυνατούμε να αναφερθούμε σε λεπτομερή οικογενειακά του στοιχεία. Για μας τους νεότερους ο Στέλιος Μπαλτάς είναι άγνωστος στην όψη, όμως γνωστός για τον πόνο που νιώθει για το χωριό μας και για την αγωνία που τον κυριεύει για να το ακούσει σε μια καλύτερη μοίρα απ' αυτή που τ' άφησε πριν 30 περίπου χρόνια. Αμούστακο παλικάρι ακόμη έφυγε για την Αυστραλία, κυνηγώντας

Ο Στέλιος Μπαλτάς το καλοκαίρι του 1955, λίγο πριν φύγει για την Αυστραλία πόζαρε μπροστά στο Ζάππειο. Φωτογραφία που μας είχε παραχωρήσει η εξαδέλφη του Πηνελόπη Ν. Μπαλτά - Δαλακώστα. Συλλογή: Ζαχ. Ζηνέλης

Καστανιώτικα στιγμιότυπα, ανάμεσα σε δύο lockdown

(συνέχεια από τη σελ. 1)

μας Επέτειο του ΟΧΙ των γονέων και παππούδων μας του 1940 προς τους επιβουλείς της ελευθερίας της Πατρίδας μας. Μετά τη Θεία Λειτουργία και τη Δοξολογία στην Εκκλησία της Παναγίας κατευθυνθήκαμε στην πλατεία του χωριού όπου και το Μνημείο των Πεσόντων εν Πολέμοις και ο παπα-Σωτήρης έψαλε την επιμνημόσυνη Δέηση. Ακολούθησε η κατάθεση Στεφάνων από την Πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας Αικατερίνη Τσιώκου και τον Πρόεδρο του Συλλόγου Καστανιωτών Αριστείδη Ντέκα, τηρήθηκε ενός λεπτού σιγή και ακολούθησε ο Εθνικός μας Ύμνος από όλους τους παρευρισκόμενους. Στη συνέχεια ο Πρόεδρος του Συλλόγου μίλησε με σύντομα αλλά εμπνευσμένα λόγια για το νόημα της ημέρας, ενώ η Αγάπη Κόκλα – Ζηνέλη (συνταξιούχος Δασκάλα), αυτοσχεδιάζοντας στο τέλος της όλης τελετής, μας παρακίνησε και είπαμε όλοι μαζί τα τραγούδια “Της Πατρίδος μου η Σημαία” και το “Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του”.

Η Αγάπη Κόκλα τραγουδά πατριωτικά τραγούδια.

• Την Τρίτη 11 Αυγούστου 2020, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε εκδρομή-επίσκεψη, στην εγκαταλειμμένη πλέον εκκλησία του Αγίου Νικολάου, στα Ζηνελείκα, στο Ζαφρόμυλο και στην παρακείμενη πηγή στο ρέμα. Η συμμετοχή ήταν καλή και σχολιάζουμε με ιδιαίτερη ικανοποίηση το γεγονός ότι συμμετείχαν πολλά Καστανιωτόπουλα. Ευχαριστούμε πολύ τον παπα Σωτήρη για τη συμμετοχή του καθώς και για την Δέηση στον Άγιο. Στο Ζαφρόμυλο διαβάσαμε το παρακάτω κείμενο με πληροφορίες για το μύλο, που ευγενικά μας έστειλε ο Ζαχαρίας Ζηνέλης. Τον ευχαριστούμε πολύ.

Ζαφρόμυλος

«Ζαφρόμυλος. Η ιστορία του έχει ως εξής.

Ο μύλος αυτός ήταν χειμερινός, δούλευε με τα νερά που κάθε χειμώνα ήταν πλούσια από το διπλανό ρέμα. Αναφέρεται ήδη πως υπήρχε πριν το 1905, είναι ένας από τους παλιότερους νερόμυλους της Καστανιάς. Ιδρυτής πρέπει να ήταν ο Αθανάσιος Γεωργ. Ζαφείρης, γεννηθείς το 1869, παππούς του γνωστού μας ιερέα Αθανασίου Στυλ. Ζαφείρη. Έτσι έγινε γνωστός ως “Ζαφρόμυλος”. Εξάλλου και τα περισσότερα γειτονικά κτήματα ήταν Ζαφειρικά.

Τον διαδέχτηκε και τον δούλεψε ο γιος του Στυλιανός Ζαφείρης μέχρι περίπου το 1970, οπότε λόγω γήρατος τον εγκατέλειψε. Το 1978 ο πατέρας μου Γεώργιος Ζηνέλης, επειδή είχε υποστεί ατύχημα την προηγούμενη χρονιά στο βγάλσιμο του δύσκολου μυλαύλακου στο Ποτάμι, έχοντας εγκαταλείψει πλέον εκείνον το μύλο ως ασύμφορο, ενοικίασε το Ζαφειρόμυλο, τον επισκεύασε υποδειγματικά (κτίριο, κάλανη και λοιπό μηχανισμό), τον έθεσε σε λειτουργία στις 24/1/1979 και τον δούλεψε μέχρι στις 3/6/1997 – όπως βεβαιώνει το τετράδιο

που κατέγραφε τα αλέσματα – οπότε και τον εγκατέλειψε και αυτός οριστικά. Ήταν στις δεκαετίες 1980 και 1990 ο τελευταίος σε λειτουργία μύλος στην Καστανιά, Πρόδρομο, Τόρνο, Προυσό, Δερμάτι κλπ.

Ο μύλος αυτός αποτελούσε κληρονομιά του Κώστα Στυλ Ζαφείρη και σε αυτόν παρέδωσε τα κλειδιά ο πατέρας μου το 1999. Μετά το θάνατο του Κώστα Ζαφείρη τυπική κληρονομός είναι η κόρη του Φρόσω Κω/νου Ζαφείρη - Ντούλια που μένει στα Γιάννενα.»

Στον Άγιο Νικόλαο

Για την εκδρομή αυτή ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αριστείδης Ντέκας έγραψε:

«Άγιος Νικόλαος & Ζηνελείκα Καστανιάς

Ζηνελείκα, ένας μικρός οικισμός στο κάτω μέρος του χωριού Καστανιά, που μέρα με τη μέρα χάνεται.

Άγιος Νικόλαος, ο παλαιός ενοριακός Ναός του χωριού που γέμισε ρωγμές.

Στη συνοικία σπία γκρεμισμένα, σπία ραγισμένα, χωράφια σάρες. Όλα εγκαταλειμμένα εδώ και χρόνια.

Σ' αυτό τον τόπο ο δρόμος δεν έφθασε ποτέ, οι νέοι έφυγαν, οι γέροντες και οι γεροντίσες που κατοικούσαν μας άφησαν χρόνους και όλα έμειναν μόνα τους να παλεύουν στο χρόνο άνισα με το χιόνι, με τη βροχή και με τις φυλλωσιές που σκαρφώσαν παντού σαν νικητές.

Αυτό τον οικισμό επισκεφθήκαμε σήμερα, μια όμορφη Αυγουστιάτικη ημέρα, άλλοι για να τον γνωρίσουμε πριν όλα χαθούν και άλλοι για να συναντηθούν με τις αναμνήσεις τους. Παρέα με τον ακούραστο εφημέριό μας τον Παπα -Σωτήρη μπήκαμε στο Ναό, ανάψαμε κεριά και το καντήλι, έγινε Δέηση, είπαμε στα παιδιά ένα σωρό δικαιολογίες για την αδιαφορία μας που έφερε τελικά το ναό σ' αυτό το χάλι και αναχωρήσαμε για να επισκεφθούμε πιο κάτω τα Ζηνελείκα, το Ζαφρόμυλο και την πηγή στη ρεματιά.

Παρόλο που ο Σταύρος είχε κάνει καλή δουλειά με το χλοοκοπτικό του τις προηγούμενες ημέρες, δεν καταφέραμε να φθάσουμε όλοι παντού. Δύσκολη και επικίνδυνη η διαδρομή. Τα καλντερίμια χάλασαν και υποχώρησαν, τα σπία άλλα έπεσαν, άλλα έχασαν μισά και επικίνδυνα και δυο μονάχα στεκόντουσαν στο πέρασμά μας όρθια και μας έδωσαν μια εικόνα από αυτό που χάθηκε για πάντα.

Στο Ζαφρόμυλο φθάσαμε λίγοι, στην πηγή κανένας. Οι πέτρες στην οροφή του μύλου και τα ετοιμόρροπα -ανοικτά καλάνια προσδιορίζουν το γρήγορο τέλος του. Την πηγή την είδαμε από απέναντι και νερό δεν ήπιαμε. Ξαποστάσαμε τελικά στην αυλή του Γιάννη Υφαντόπουλου και στο προαύλιο της εκκλησίας.

Η Αγάπη, η σύζυγος του Δημήτρη είχε φροντίσει για το κέρασμά μας. Μια υπέροχη πίτα.

Λίγο αργότερα φύγαμε, είπαμε όλοι από μέσα μας ένα γεια στην εκκλησία μας και στον τόπο και κρατήσαμε στενάχωρα ως ανάμνηση το κάλεσμα που έκανε ο Δημήτρης στους δικούς του νεκρούς όταν πέρασε από την πόρτα του ερειπωμένου σπιτιού του: «Γιώργος Ζηνέλης παρών, Χαρίκλεια Ζηνέλη παρούσα,.....»

Άξια η Αντιπεριφέρεια, η Μητρόπολη και ο Δήμος μας. Στα πόδια της Καστανιάς χάσκει μια τεράστια κατολισθήση, οι πεζούλες υποχωρούν, ο ενοριακός Ναός καταρρέει και τα ελάχιστα τελευταία σπία είναι θέμα χρόνου για να πέσουν κι αυτά. Μακάρι αυτό το ντόμινο καταστροφής, που κρατάει μια εικοσαετία

περίπου, να σταματήσει εδώ.

Ο Άγιος Νικόλαος να βάλει το χέρι του.»

• Στο Café-Εντευκτήριο του Πολιτιστικού Κέντρου Καστανιάς λειτούργησε θερινό σινεμά. Υπό την αιγίδα (και στο πλαίσιο των εκδηλώσεων) του Συλλόγου μας έγιναν δύο κινηματογραφικές

προβολές και σημείωσαν μεγάλη επιτυχία σε ότι αφορά την προσέλευση και την επιλογή των θεμάτων. Οι ταινίες άρεσαν σε όλους όσους τις παρακολούθησαν. Την τεχνική υποστήριξη και επιμέλεια είχαν ο Κωνσταντίνος Ι. Μπώκος και ο Αποστόλης Κων. Μπώκος. Τους ευχαριστούμε πολύ. Ευχαριστούμε επίσης την Δήμητρα και τον Γιώργο για την περιποίηση κατά την διάρκεια των προβολών.

• Κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, ιδιαίτερα μεταξύ 20 Ιουλίου και 20 Αυγούστου, λειτούργησε στο Café-Εντευκτήριο του Πολιτιστικού Κέντρου Καστανιάς ένα πρωτότυπο «Εργαστήρι Δημιουργικής» για παιδιά και εφήβους. Τα μεσημέρια καθημερινά, πολλά Καστανιωτόπουλα κάθε ηλικίας συμμετείχαν σε δημιουργικά παιχνίδια, όπως: παιχνίδια λέξεων, κατασκευή ιστοριών, ζωγραφική, παιχνίδια αινιγμάτων και φαντασίας κ.α. Στο πλαίσιο του Εργαστηρίου, η νεαρή Δώρα Σουλαντίκα (ετών 13), την Κυριακή 9/8 φιλοτέχνησε την αφίσα των Κινηματογραφικών Προβολών που έγιναν στο Πολιτιστικό Κέντρο.

Η ομάδα των παιδιών και εφήβων που συμμετείχαν στο “Εργαστήρι Δημιουργικής” οργάνωσε με απόλυτα δική τους πρωτοβουλία τελετή “βάπτισης” για δύο νεογέννητα γατάκια, που βρέθηκαν και διασώθηκαν –από τα παιδιά- κοντά στο

“ρέμα”. Ονομάστηκαν Ice και Cream (από τη μαμά τους που πέθανε και λεγόταν Ice Cream). Αξιοθαύμαστο δείγμα της δημιουργικότητας και φαντασίας των παιδιών, οι “μπομπονιέρες” που έφτιαξαν για την βάπτιση, με σοκολατάκια, σπάγγο και τις ζωγραφιές τους!

Το σχεδιασμό, την επιμέλεια και τη διεξαγωγή του Εργαστηρίου είχε η Δήμητρα Δελγκωστοπούλου (εθελοντικά).

Η Δέσποινα Βαστάκη μαγειρεύει κολοκυθοκορφάδες στο Café του Π.Κ.

(συνέχεια στη σελίδα 7)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

(Όσα μας είπατε, ή έτυχε να μάθουμε)

(συνέχεια από τη σελ. 3)

ένα καλύτερο μέλλον, όπου εργάστηκε σκληρά για να σταδιοδρομήσει. Μέτοχος στην προσπάθεια του η Λευκαδίτισσα γυναίκα του (Ουρανία Ζαμπέλη, από το Μαραντοχώρι). Η σκέψη του όμως είναι συνεχώς στην Ελλάδα και ιδιαίτερα στον τόπο καταγωγής του. Από τις οικονομίες του και σε βάρος των οικογενειακών του υποχρεώσεων, που ασφαλώς δεν είναι μικρές, στέλνει μέρος των και βοηθά οικονομικά την Κοινότητα. Ενίσχυσε το ταμείο ανεγέρσεως της Παναγίας. Με χρήματά του αγοράστηκαν από το Σύλλογο έπιπλα για το Κοινοτικό Γραφείο. Ακόμη τελευταία ενίσχυσε και πάλι το ταμείο του Συλλόγου μας με το ποσό των 16.000 δρχ. Το συνεχές ενδιαφέρον του για το χωριό μας και η έμπρακτη προς αυτό οικονομική βοήθειά του μας συγκινούν αφάνταστα και μας ενισχύουν ψυχικά για να αγωνιστούμε για το καλό του τόπου μας που καθημερινά βρισκόμαστε σ' αυτόν ή περνάμε τις διακοπές μας. Και δεν μπορεί να γίνει αλλιώς αφού ένα παιδί της Καστανάς που βρίσκεται τόσο μακριά και μάλιστα τόσα χρόνια, δείχνει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον και πόνο γι' αυτόν τον τόπο που πολλοί από μας έχουμε βγάλει από την καρδιά. «Ο Καστανιώτης» εκφράζοντας τα συναισθήματα όλων των Καστανιωτών εύχεται στο συγχωριανό μας Στέλιο Μπαλά υγεία και χαρά στη φιλόξενη χώρα που βρίσκεται και καλή επάνοδο στη μητέρα Ελλάδα.»

Ο Αποχαιρετιστήριος λόγος της Kathy Baltas για τον πατέρα της Στέλιο Μπαλά

Είναι τιμή μου και προνόμιο που μιλάω για τον πατέρα μου σήμερα. Όχι μόνο για τον εαυτό μου αλλά και για τη μητέρα και τις αδελφές μου και τις οικογένειές μας.

Ο μπαμπάς γεννήθηκε σε ένα χωριό που ονομάζεται Καστανιά το 1934, για το οποίο πάντα μιλούσε. Ως οικογένεια, επισκεφθήκαμε το χωριό αυτό το 1989 και ο μπαμπάς έγινε δεκτός σαν την υποδοχή ενός ήρωα. Υπήρχαν άνθρωποι που μαζεύονταν στους δρόμους για να δουν τον άνδρα που έφυγε 33 χρόνια νωρίτερα, ένα αγοράκι με μια βαλίτσα γεμάτη όνειρα. Ο πατέρας μου έζησε μια σκληρή παιδική ηλικία, γεμάτη από άθλιες συνθήκες και πολλή στέρηση. Μια παιδική ηλικία που έληξε απότομα από τον θάνατο του πατέρα του, αφήνοντας τον να αναλάβει τις ευθύνες ως ο άντρας του σπιτιού. Θα ήθελα πολύ να ακούσω πάλι τις ιστορίες που έλεγε ο πατέρας μου. Ο μπαμπάς ήταν ταλαντούχος αφηγητής. Θα τον ρωτούσα: "Μπαμπά, πες μου για τους Ναζί στρατιώτες..." -"Μπαμπά, πες για τον εμφύλιο πόλεμο..." -"Μπαμπά, πες μου για την εποχή που κατέφυγες στον Εύγηρο (της Λευκάδας) όταν οι κομμουνιστές ήταν κοντά..."

Όταν ο μπαμπάς ένιωθε ότι σας άρεσε μια ιστορία, θα την έλεγε χωρίς ποτέ να απογοητεύσει την πατέρα του.

Τα πρώτα του χρόνια ήταν φτωχά και δύσκολα, όμως το μόνο που αγαπούσε ο μπαμπάς ήταν το σχολείο. Ειδικά η ανάγνωση και η αριθμητική και τότε που έμαθε για τους μεταξοσκώληκες. Όταν ήρθε η ευκαιρία να εργαστεί στην Αθήνα, ήταν ακόμα παιδί, και το πάθος του μπαμπά μου για τα εστιατό-

ρια και τα ξενοδοχεία ξεκίνησε από τότε. Εργάστηκε για να βοηθήσει την οικογένειά του, στέλλοντας τα απαραίτητα χρήματα στίπι στη μητέρα του. Το μεγάλωμά του αποκλειστικά από μια γυναίκα έμελλε να έχει σημαντικό αντίκτυπο στη ζωή του. Οι ιδιότητες του σεβασμού των γυναικών τον ακολούθησαν όλα του τα χρόνια. Πάντα έλεγε: «Έχω έξι γυναίκες στη ζωή μου». Φυσικά ήταν υπομονετικός και απέφυγε τις συγκρούσεις. Αν τον ρωτούσα μήπως θα ήθελε αντί για κόρες να έχει αγόρια, θα μου απαντούσε: «Γιατί να ήθελα αγόρια; Είμαι πολύ ευτυχισμένος με τα κορίτσια μου»

Ο μπαμπάς δούλεψε σε μερικά πολύ γνωστά μέρη στα πρώτα του χρόνια. Μέρη όπως η Grande Bretagne στην πλατεία Συντάγματος και το Pallas στην Κηφισιά. Έκανε πολλές σχετικές εργασίες, ωστόσο μου είπε κάποτε ότι ήταν δουλειά του να φτιάχνει παγωτό από το τίποτα, απλά ανακατεύοντας την κρέμα και τον πάγο μαζί. Θα μπορούσα να μιλάω ώρες...

Το 1956 ο μπαμπάς αποφάσισε να δοκιμάσει την τύχη του στην Αυστραλία. Δεν πέρασε πολύς καιρός πριν φτάσει στο Lilydale στον ξάδελφό του το Γιώργο και άρχισε να δουλεύει μαζί του εκεί στο Station Café. Αυτό το μέρος θα αποτελούσε την αρχή για περισσότερα από 55 χρόνια αφοσιωμένης εξυπηρέτησης και φιλοξενίας στην περιφερειακή κοινότητα Lilydale και Dandenong Ranges. Με το συνηθισμένο στυλ του μπαμπά, ανέλαβε την πρόκληση να μάθει έναν νέο τρόπο ζωής και θα συμπλήρωνε τις εργάσιμες μέρες του με μαθήματα αλληλογραφίας, προσπαθώντας να βελτιώσει τις δεξιότητές του στα Αγγλικά και την τήρηση βιβλίων.

Γρήγορα προχώρησε στο γάμο με την υπέροχη μητέρα μας Ουρανία. Ο μπαμπάς "αγγλοποιήθηκε" ως Σταν, έτσι και η Ουρανία έγινε Ειρήνη.

Ως επιχειρηματίας ο μπαμπάς συμμετείχε στο Εμπωτικό Επιμελητήριο του Lilydale για πολλά χρόνια. Το Stan's Restaurant είδε πολλές χαρούμενες στιγμές τόσο για την οικογένεια όσο και για τις επιχειρήσεις. Καθένα από εμάς τα κορίτσια θα βοηθούσαν, με πολλές αντισμένες σταδιοδρομίες σερβιτόρας, γεγονός που του έδινε ευχαρίστηση. Το Stan's ήταν ο χώρος όπου ο μπαμπάς θα μπορούσε να επιλέξει όλη τη μουσική και είχε μια εντυπωσιακή συλλογή κασετών, συμπεριλαμβανομένων όλων από τον Julio Inglesias έως τον Roy Orbison.

Τα κορίτσια του Stan μεγάλωσαν και όλες μας αποφοιτήσαμε με τριτοβάθμια προσόντα. Ο μπαμπάς ήταν τόσο περήφανος όσο μπορούσε. Συνήθιζε να λέει ότι η εκπαίδευση είναι ένα δώρο και ποτέ να μην το εγκαταλείπετε.

Αυτή τη στιγμή το πρώτο από τα εγγόνια ήδη ολοκληρώνει τους στόχους του και ένα πράγμα που ο μπαμπάς το άρεσε ήταν τα εγγόνια του, και τα 11.

Είναι γνωστός ως ο καλύτερος παππούς στον κόσμο, φροντίζοντας να μη λείπει τίποτα από κανέναν. Ήταν πάντα δίπλα μας να μας στηρίζει. Ήταν ένα πρότυπο που εκτείνεται μεταξύ των

γενεών. Αγαπημένη του συνήθεια ήταν να βάζει μπάρμπεκιου για την οικογένειά του και θα ήταν πάντα στην κουζίνα να ετοιμάζει κάτι νόστιμο.

Ο μπαμπάς ήταν ωραίος αφηγητής ιστοριών, όλων των γεγονότων του παρελθόντος και του παρόντος. Οι απομυμήσεις ήταν η ειδικότητα και τα εθνικά αστεία του. Βοηθούσε πάντα τους ανθρώπους, πάντα δωρίζοντας σε φιλανθρωπικά ιδρύματα, πήγαινε στην εκκλησία, υποστηρίζοντας φίλους. Ο κόσμος θα ερχόταν από μακριά και μόνο για να ζητήσει τη γνώμη του, να ζητήσει τη συμβουλή του.

Ήταν αληθινός κύριος. Ποτέ δεν άφηνε κανέναν να πληρώσει το λογαριασμό, πάντα πρότεινε το χέρι του, πάντα προσφέροντας. Είχε μια ζωντανή μα και ελεύθερη άποψη ζωής. Πάντα μας ενθάρρυνε να μην ανησυχούμε ποτέ για κάτι. Ο κόσμος τον είχε σε υπόληψη. Για 20 και πλέον χρόνια μας πήγαινε στο σχολείο και μας έπαιρνε ξανά να μην κουραζόμαστε στο δρόμο. Η οδήγηση ήταν ένα από τα ταλέντα του, αλλά όχι στην κίνηση που μισούσε. Προτιμούσε τον ανοιχτό δρόμο, τη μεγάλη απόσταση. Μας ταξίδεψε στο Σίδνεϊ και στην Αδελαΐδα, έχοντας την Άννα να βρίσκει τους δρόμους διαβάζοντας τους χάρτες και να βάζει το ραδιόφωνο AM σε όλο το ταξίδι.

Ο μπαμπάς αγαπούσε τις ταινίες, το αγαπημένο του ήταν «Born Free». Του άρεσε να σφυρίξει τη μουσική και συνήθως κρατούσε τις σωστές νότες.

Ο μπαμπάς ήταν ο αυθεντικός αυτοδημιούργητος άντρας με το όνομά του στα φώτα στο εστιατόριο, μεγάλωσε μια μεγάλη οικογένεια και δεν αποσύρθηκε έως ότου ήταν 80 ετών.

Μπαμπά πάντα έλεγες ότι είσαι περήφανος για εμάς, αλλά ξέρεις πόσο περήφανοι ήμασταν για εσένα; Για όλα τα γέλια, τα χρόνια, τα αστεία, την υποστήριξη, την καθοδήγηση, το φαγητό, τις αξίες που μας δίδαξες, τη φιλία. Ήσουν το TOP.

Τα τελευταία χρόνια ήταν ένας αργός και οδυνηρός αποχαιρετισμός για το μπαμπά ως το τέλος της ζωής του... Όμως η οικογένειά σου δε σε ξέχασε. Είμαστε η συνέχεια σου. Είμαστε η κληρονομιά σου, υπάρχει ένα κομμάτι σου σε όλους μας. Προσευχόμαστε να είσαι καλά, να επανενωθείτε με την αγαπημένη μας αδερφή Ελένη. Θα σας λείψουμε όπως μας λείπει η Έλεν. Μπαμπά μας έχετε δώσει τα πάντα.

Θα θαυμάζουμε πάντα τον υγιή, γνήσιο χαρακτήρα σας και θα ευχαριστούμε τη χάρη του θεού που μας έδωσε έναν πατέρα σαν κι εσένα. Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Θα φροντίσουμε τη μαμά. Μέχρι να συναντηθούμε ξανά.

Σημείωση από τη σύνταξη της εφημερίδας: Σε συνέχεια της ανάρτησης που έκανε ο Σύλλογός μας για το θάνατο του Στέλιου Μπαλά στο fb, η εφημερίδα "ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ", στις 04/12/2020, αφιέρωσε στο πρόσωπό του εκτενέστατο άρθρο στη στήλη "Ο Ευρυνάνας της Εβδομάδας". Ολόκληρο το άρθρο μπορείτε να το διαβάσετε στη σελίδα του Συλλόγου μας στο fb.

• Πάει και ο μπάρμπα-Αντώνης Παλαιός. Στις 9/9/2020 το μεσημέρι ξεκίνησε το τελευταίο του ταξίδι, όχι πια για τη "Σκαγκαριά" -το αγαπημένο του ξεκαλοκαιριό μετά τις Γούρνες, αλλά ανηφόρισε για την ουράνια πατρίδα, για μόνιμη ξεκούραση. Έφυγε ύστερα από σύντομη νοσηλεία από το Νοσοκομείο Καρπενησιού, έχοντας κουραστεί από πολλά ελαφρά μεν, αλλά χρόνια προβλήματα υγείας που συσσωρεύτηκαν και έτσι σώθηκε το λαδάκι του. Ήταν 86 ετών, γεννηθείς στις 30/1/1935. Η εξόδιος ακολουθία και ταφή του έγινε στην αγαπημένη του Καστανιά, δίπλα στους γονείς και τα αδέρφια του τη μεθεπομένη, 11/9/2020.

Θα τον θυμούμαστε ως άλλον

έναν από τους τελευταίους και παλιούς γερόντους του χωριού μας που γεννήθηκε, μεγάλωσε, εργάστηκε, έκανε οικογένεια σε αυτό και έζησε ως τα τελευταία του. Δεν ακο-

λουθήσε το δρόμο της μετανάστευσης, όπως έκαναν πολλοί στενοί συγγενείς (αδέρφια – ξαδέρφια) και συγχωριανοί του. Ήταν παραδοσιακός και εύθυμος χαρακτήρας, κοινωνικότατος. Φιλόξενος μέχρι τη μπουκιά του να δώσει, όπως έλεγαν οι παλιοί, ιδιαίτερα στους περαστικούς οδοιπόρους που τον επισκέπτονταν στη Σκαγκαριά, όπου τα καλοκαίρια φύλαγε τα γίδια του. Στο άψε – σβήσε έψηνε το χαμοκούκι και έκανε τέτοια ζυμαρόπιτα με τα αγνά δικά του υλικά, επιτόπια παραγωγής, που όσοι τα γεύονταν είχαν να το λένε.

Ζυμώθηκε με τους παλιούς γερόντους του χωριού μας και ουσιαστικά αφομοίωσε από αυτούς όλα εκείνα τα παραδοσιακά χαρακτηριστικά τους, τις αρετές τους, τη θυμοσοφία τους, τις ατέλειωτες διηγήσεις και ιστορίες τους, που κράτησε ως το τέλος του. Ήταν ο συνδετικός κρίκος όλων των παλιών γενεών ως τις μέρες μας.

Νέος ακόμη στα καφενεία του χωριού ήταν ανίκητος στο "σκαμπίλι", (παχνίδι τράπουλας – ξεχασμένο πια στο καφενείο μας, όπως και η πρέφα), όχι μόνο από τους τότε γερόντους που το είχαν μάθει στην Πόλη δουλεύοντας εκεί από παιδιά και το έφεραν και στο χωριό μας, αλλά και από τους ίδιους τους καφεντζήδες που το χειμώνα ιδιαίτερα συμπληρώναν τις τετράδες των πελατών τους.

Ιδιαίτερη επίδοση είχε και στο ξεχωριστό κυνήγι των κυριαρίνων (γερακότσιχλων) και κοτσοφιών – που τότε αφθονούσαν - με ακίστρια με τα πρώτα κρύα του χειμώνα. Ήταν δεινός "αγκιστρολόγος" κατά την περιγραφή του ξαδέμφου του Γιάννη Δ. Υφαντόπουλου, που τον μύησε, όπως γράφει ο Γιάννης, κάπου στα 1955 στα μυστικά της τέχνης. Ήξερε να φτιάχνει με επιδεξιότητα τα αγκίστρια, να βρίσκει τα δολώματα – σκουλήκια και προπαντός να διαλέγει τις κατάλληλες θέσεις, μέρες και ώρες για το στήσιμό τους. Πολλοί επιδίωκαν να τον έχουν συντροφιά σε τέτοια κυνήγια γιατί η παρουσία του ήταν εγγύηση για επιτυχημένο κυνήγι.

Παραδοσιακός βοσκός και γεωργός, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του εξήντα που εμφανίστηκαν τα σκαπτικά, ήταν από τους βασικούς ζευγολάτες του χωριού, φτιάχνοντας μόνος του τα "ζυγάλετρα" αλλά και συντηρώντας συχνά και δύο αγελάδες ώστε να μπορεί με το δικό του "ζευγάρι" να εξασφαλίζει τον επιούσιο οργώνοντας και σπέρνοντας τα χωράφια των συγχωριανών του συχνά ακόμη και από το Λιναράκι μέχρι τη Σκαγκαριά. Άρχιζε από το Λιναράκι πρώτα το όργωμα και όταν τελείωνε με αυτό στη Σκαγκαριά, ξανά από την αρχή, επίστρεφε πάλι στο Λιναράκι για τη σπορά μέχρι πάλι στη Σκαγκαριά.

Θεοσεβής και συντρεχτικός στις ανάγκες των συγχωριανών του, πανταχού παρών στα δύσκολα, ξεπερνώντας κατά πολύ το θεσμό «Βοήθεια στο σπίτι» πολλά χρόνια πριν την κρατική καθιέρωσή του.

Συνέχισε μια παράδοση που είχαν παλιοί συγχωριανοί μας να απονέμουν ταιριαστά παρασούκλια στους συγχωριανούς τους, ο τελευταίος. Κάποια από αυτά, αποδείχτηκαν τόσο ταιριαστά και χρηστικά που σχεδόν εκτόπισαν στον καθημερινό καστανιώτικο λόγο τα πραγματικά ονόματα και επώνυμα. Το κενό που αφήνει με την απουσία του όχι μόνο στην οικογένειά του,

στη γειτονιά του τον Πέρα Μαχαλά και σε όλο το χωριό μας είναι μεγάλο.

Στην οικογένειά του - την πολυαγαπημένη του σύζυγο Σπυριδούλα, τις κόρες του τη Γεωργία και Βασιλική με το σύζυγό της Στάθη και την εγγονή του Δέσποινα - καθώς και στους λοιπούς συγγενείς απευθυνούμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια και την προσευχή μας να έχει καλό Παράδεισο.

• Έφυγε από τη ζωή στις 4/10/2020 ο συμπατριώτης μας Στέλιος Βισαξής, ετών 86, που διέμεινε στον Πειραιά. Πρόσχαρος, κοινωνικός, άριστος οικογενειάρχης, από τους παλιότερους γαμπρούς της Καστανιάς, υπήρξε σύζυγος της Ελένης Ανδρ. Ζηνέλη, όμως εκείνη έφυγε πρόωρα

το 1993. Ως συνταξιούχος περνούσε αρκετό χρόνο στο χωριό μας και το αγαπούσε ξεχωριστά, όπως και όλους τους συμπατριώτες.

Στα παιδιά του Νίκο και Λίλη, στα εγγόνια, ανίψια και λοιπούς συγγενείς εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια και ευχόμαστε ο μεταστάς να έχει την ανάπαυση στον Παράδεισο και να είναι αιωνία η μνήμη του. Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε στον Ι.Ν. Αγίου Βασιλείου Πειραιά – στην Ενορία του – στις 7/10/2020 και ακολούθησε ο ενταφιασμός στο Κοιμητήριο του Σχιστού.

• Άλλη μία συνοικία της Καστανιάς, η Καστανούλα, η τελευταία, που μέχρι πρόσφατα είχε μείνει με τον τελευταίο της κάτοικο, ερήμωσε πια οριστικά, αφού ο Κώστας Χρ. Βαστάκης από τις 26/11/2020, πήρε το μεγάλο ανηφορικό ταξίδι για τους ουρανούς, να ανταμώσει με τόσα αγαπημένα του πρόσωπα, που τα περισσότερα τα είχε στερηθεί βίαια και πρόωρα. Νοσηλεύτηκε για σύντομο διάστημα στο Νοσοκομείο Λαμίας.

Είχε γεν-

νηθεί το 1934 και δοκίμασε στη ζωή του πολλές δυσκολίες, απώλειες και στερήσεις. Όμως είχε διατηρήσει μια μοναδική γλυκύτητα και ανθρωπιά. Πρόσφερε τις υπηρεσίες του ως καλός, πρόθυμος και αξιόπιστος εργάτης στους συγχωριανούς του εξοικονομώντας τα προς το ζην για την οικογένειά του. Ήταν πολύ συμπαθής σε όλους μας. Δεν ξενιτεύτηκε, έμεινε εκεί πιστός φύλακας στα πατροπαράδοτα. Τα τελευταία χρόνια υπέμεινε με καρτερικότητα, ως άλλος Ιώβ, την απώλεια πολύ αγαπημένων του προσώπων, της συζύγου, δυο γιων του, αδελφού και νύφης... Οι φωτογραφίες τους του έκαναν τη μοναδική συντροφιά εκεί στην Καστανούλα.

Ο αποχαιρετισμός του έγινε σύμφωνα με τα όσα ορίζουν οι συνθήκες των δύσκολων ημερών που διανύουμε στο Κοιμητήριο Καστανιάς.

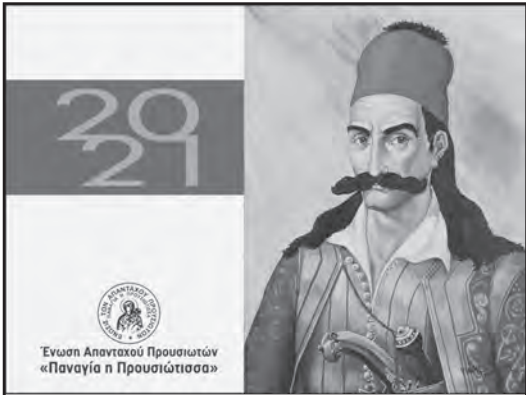
Απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στις οικογένειες των παιδιών του και των λοιπών συγγενών του, κόρες, νύφες, εγγόνια, δισέγγονα, αδέρφια και ανίψια. Καλό σου ταξίδι, μπαρμπα-Κώστα, καλή σου ξεκούραση στον Παράδεισο, αιωνία σου η μνήμη.

Ζαχαρίας Ζηνέλης

Στους συγγενείς των θανόντων απευθύνουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια, τους ευχόμαστε να έχουν υγεία, να τους θυμούνται και η μνήμη τους να είναι αιωνία.

Το βήμα του Προυσού

Αγαπητοί συμπατριώτες,

Το φετινό ημερολόγιο που εκδίδει ο σύλλογός μας δεν είναι ένα ακόμη ημερολόγιο. Είναι αποτέλεσμα μιας συλλογικής δουλειάς τόσο από μέλη του ΔΣ όσο και άλλων συμπατριωτών μας. Έρχεται σε μια δύσκολη χρονιά και ελπίζουμε όταν θα διαβάζουμε σε αυτό τις ιστορίες, τα γεγονότα, τη λαογραφία του τόπου μας, τον παλμό της επανάστασης όπως τον ζούσαν στην καρδιά της Ρούμελης 200 χρόνια πριν, να ξεχάσουμε τις κακουχίες του 2020 και να ξανανατάξουμε όλοι στην πλατεία του χωριού μας με αγκαλιές και φιλία χωρίς το φόβο που βιώνουμε όλο σχεδόν το 2020.

Οι εκδηλώσεις του συλλόγου μας για το 2020 αναβλήθηκαν όλες προκαλώντας μεγάλα διαφυγόντα έσοδα στο σύλλογο. Το ημερολόγιο αυτό θα είναι η οικονομική στήριξή σας ώστε να είμαστε έτοιμοι για τις μελλοντικές εκδηλώσεις και την πορεία του συλλόγου.

Για το 2021 δεν μπορούν να προγραμματιστούν εκδηλώσεις πριν απομακρυνθεί ο κίνδυνος της πανδημίας, όπως η κοπή της βασιλόπιτας. Όμως ο σύλλογος έχει υποχρεώσεις που θα πρέπει να καλυφθούν: δώρα σε μέλη μας, χρηματικά ποσά σε νέους φοιτητές και πληρωμές υποχρεώσεων του συλλόγου (ΕΝΦΙΑ), λογιστής κλπ. Τα μόνα έσοδα που ελπίζουμε είναι από τα ημερολόγια.

Το ημερολόγιο του 2021 είναι μια διαφορετική ποιητική έκδοση και θα πωλείται 10€ το ένα, 15€ τα δυο. Περιμένουμε την υποστήριξή σας προς το σύλλογο. Από το ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΡΟΥΣΙΩΤΩΝ <https://prousos.blogspot.gr> ΕΔΡΑ: ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 26, ΑΘΗΝΑ, 105 52 ΥΠ. ΠΡΟΥΣΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ, 360 74

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ ΚΑΤΣΑΜΠΑ

(συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος)

«ΕΚ του μηδενός εκκινήσας....»

Ο Χριστόφορος Κατσάμπας, γεννήθηκε στην Νεορομάνια Τριχωνίδας την 6^η Αυγούστου του 1893. Πατέρας του ήταν ο Αριστείδης από τον Προυσό και μητέρα του η Αναστασία από την Προστοβά (σημερινή Καλλιθέα) Τριχωνίδας. Η οικογένεια Κατσάμπα κατάγεται από το Σούλι, από όπου φεύγει προ του 1800 από τις διώξεις των τουρκαλβανών και εγκαθίσταται στον Προυσό Ευρυτανίας, όπου «παίρνει» αυτή τη μορφή και

το επωνυμίο της: αποκαλείται Κοτζάμπασης ως αρχηγός διακεκριμένης σουλιώτικης οικογένειας και στον Προυσό καταλήγει Κατσάμπας. Από τον Προυσό ο παππούς του με τον πατέρα του και τα αδέρφια του φεύγει το 1860 και εγκαθίσταται στη Νερομάνια. Η οικογένειά του είναι ανάμεσα στις εύπορες του χωριού και το σπίτι του πάντα ανοικτό για τους ξένους και τους ταξιδιώτες.

Λίγες φορές τρώγαμε μόνοι μας στο σπίτι αναφέρει στην αυτοβιογραφία του ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ο ίδιος. Τα δύο πρώτα χρόνια του σχολείου πηγαίνει στο χωριό του. Τα δύο επόμενα, δεν έχει δάσκαλο στο χωριό του και πηγαίνει με τα πόδια, στο σχολείο της Προστοβάς, μια ώρα μακριά. Στη Προστοβά έχει δάσκαλο, το νεαρό τότε Θεοδόσιο Παπαθέου, με τη βοήθεια του οποίου αποκτά τέτοια κατάρτιση ώστε στις εισιτήριες εξετάσεις στο Ελληνικό Σχολείο Προυσού αριστεύει.

Τελειώνει το δημοτικό το 1904 και ο πατέρας του επιλέγει να συνεχίσει στο Ελληνικό Σχολείο του Προυσού και όχι σε αυτό του Θέρμου ή του Αργινίου που είναι σε κοντινή απόσταση από το χωριό του αλλά του Προυσού που είναι 6 ώρες μακριά. Αυτό, γίνεται επειδή ο πατέρας του είναι σίγουρος ότι το σχολείο του Προυσού είναι καλό, η ζωή πειθαρχημένη και τα παιδιά εκεί μαθαίνουν γράμματα.

Ο Προυσός είναι πρωτεύουσα του Δήμου Αρακυνθίων, έχει περίπου 2.200 κατοίκους και ένα καλό κτίριο ως σχολείο, δωρεά του Αγαθίδη, το γνωστό «ΑΓΑΘΙΔΕΙΟ» Εκτός από το κτίριο είχε και αξιόλογους δασκάλους, η εποπτεία όλων προς τους μαθητές των ήταν τέτοια ώστε τα παιδιά να μαθαίνουν γράμματα. «Το ορεινόν και άγονον του εδάφους, το τραχύ του κλίματος, ή ελλειψις πάσης ευμερείας και πολυτελείας και η αυστηρότητος του περιβάλλοντος, εδημιούργουν χαρακτήρας και ενέπνεον το αίσθημα της αυτοπεποιθήσεως», όπως σημειώνει στην αυτοβιογραφία του ο ίδιος.

Στον Προυσό, μένει στο σπίτι μιας πολύ φτωχής εξαδέλφης του χωρίς παιδιά που βρίσκεται στο συνοικισμό «Κούλι» μισή ώρα μακριά από το σχολείο. Ζει τους καθημούς και τις απογοητεύσεις της φτωχής αυτής οικογένειας. Συμμετέχει στις δουλειές του σπιτιού φροντίζοντας τα ζώα της οικογένειας (μια γελάδα και λίγα πρόβατα), βγάζοντας «μελά» από τα έλατα μες τα χιόνια. Περνά μια ζωή πολύ σκληρή η οποία όπως ο ίδιος ομολογεί του έκανε πολύ καλό. «Η στέρησις και η σκληραγωγία μου εδημιουργούσαν συναίσθημα αντιδράσεως και αυτοπεποίθησιν». Και ακόμη: «Αυτή η ζωή μου δημιούργησε φιλοδοξίες και όνειρα, μου έδωσε θάρρος και αυτοπεποίθησιν, με έκαμε καλόν μαθητήν με συνεχή προσπάθεια να διακρίνομαι παντού, στα γράμματα, στην καλή συμπεριφορά, στην προθυμία προς εξυπηρέτησιν του πλησίον. Το Αγαθίδειον, ως επωνομάζεται το Σχολείον εκ της δωρεάς του αειμνήστου Αγαθίδη, μου είχαν επηρεάσει τόσο πολύ την νεανική μου ψυχήν, ώστε πολλές φορές, κατά μόνας, έκανα όνειρα, πως θα μπορούσα και εγώ άμα μεγαλώσω να κάνω κάτι παρόμοιον». Και πράγματι, όταν ήρθε ο καιρός, έκανε ο Χριστόφορος Κατσάμπας, το Κατσάμπειον οικότροφείο και Γυμνάσιο. (θα γίνει ξεχωριστή αναφορά σ' αυτά)

Τον Ιούνιο του 1907, τελειώνει το Σχολαρχείο του Προυσού και επιστέφει στο χωριό του..... (η συνέχεια στο επόμενο)

Πηγές: Διαδίκτυο

Αυτοβιογραφία Χρ. Κατσάμπα «Πιστεύοντας εις το μέλλον»

Γιαννακόπουλος Αθ., καθηγητής Α.Π.Θ.

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΡΟΥΣΙΩΤΩΝ

ΦΛΩΡΟΥ ΚΑΙΤΗ

Το βήμα του «Ε.Ο.Σ. ΠΑΝΤΑΒΡΕΧΕΙ»

Φίλες και φίλοι, αγαπητά μέλη, μέσα από τις φιλόξενες σελίδες του "ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ" το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, σας εύχεται καλά Χριστούγεννα και Ευτυχισμένους ο καινούργιος Χρόνος και γρήγορα να ξεπεράσουμε την επιδημία που μας ταλαιπωρεί.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!!!!

Αν και η χρονιά που πέρασε δεν ήταν σαν τις άλλες, λόγω της επιδημίας και των απαγορεύσεων, δεν μείναμε αδρανείς.

Πιο κάτω παραθέτουμε μία σειρά δράσεων ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑ 02-08-2020

Για τέταρτη χρονιά πραγματοποιήθηκαν και φέτος σε συνδιοργάνωση με την Περιφερειακή Ενότητα Ευρυτανίας (Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Αντιπεριφερειάρχη κ.

Αριστείδη Τασιό για την βοήθεια) "Τα ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑ -Κρικελοπόταμος ο Βρεγμένος Δρόμος), ο αγώνας της άμιλλας του συναγωνισμού και της επιτυχίας, με συμμετοχή όλων των ηλικιών, για άνδρες και γυναίκες από 12 έως 80 ετών.

Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ όλες και όλους για την

συμμετοχή σας και ευχόμαστε και του χρόνου να είσθε μαζί μας.

Οι νικητές και οι νικήτριες της φετινής χρονιάς.

Άνδρες ηλικίας μέχρι 40 ετών:

1^{ος} Παλαίος Νικόλαος: 1 ώρα και 7 λεπτά

2^{ος} Κουτρούμπας Κώστας: 1 ώρα και 15 λεπτά

3^{ος} Κουτρούμπας Παναγιώτης : 1 ώρα και 16 λεπτά

Άνδρες ηλικίας 46 έως 55 ετών:

1^{ος} Σιάτρας Δημήτρης: 1 ώρα και 59 λεπτά

2^{ος} Σιάτρας Αλέξανδρος: 2 ώρες και 1 λεπτό

3^{ος} Κωσταντόπουλος Γιώργος: 2 ώρες και 3 λεπτά

Άνδρες ηλικίας 56 και άνω:

1^{ος} Λαθύρης Νικόλαος : 1 ώρα και 20 λεπτά

2^{ος} Θεοδωρόπουλος Βασίλης: 1 ώρα και 37 λεπτά

3^{ος} Σταυρόπουλος Γεώργιος: 1 ώρα και 44 λεπτά

Γυναίκες ηλικίας μέχρι 35 ετών:

1^η Ζέκου Ζωή: 2 ώρες και 20 λεπτά

2^η Αδαμίδη Εύη: 2 ώρες και 45 λεπτά

(συνέχεια στη σελίδα 10)

Ένα ατομικό κωμικό παρεπόμενο του ταξιδιού της Βασίλισσας

Η αναφορά στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας σας "ο Καστανιώτης" στο ταξίδι της Βασίλισσας Φρειδερίκης για προσκύνημα στο μοναστήρι της Παναγίας της Προυσιώτισσας το έτος 1951 είχε, όπως διαβάσαμε, και απρόοπτα κατά το διάστημα της πορείας της βασιλικής πομπής. Οι επίσημοι και οι κάτοικοι των χωριών που πήγαν στην υποδοχή βαδίζοντας ώρες για να φτάσουν στο Δερματόρεμα ταλαιπωρημένοι και εξουθενωμένοι τίμησαν και χειροκρότησαν τη Βασίλισσα. Ήταν ευκαιρία να πλησιάσουν την πρώτη Κυρία του Κράτους και να πουν τα βάσανά τους και τα προβλήματά τους. Ήταν η εποχή αμέσως μετά τον Εμφύλιο και τα προβλήματα των ρημαγμένων χωριών αμέτρητα. Πάντως, για να μη μακρηγορώ, το προσκύνημα έγινε, έστω και μακράν της Ιεράς Μονής, η υπόσχεση για το στέγαστρο στο Δερματόρεμα πραγματοποιήθηκε για τους οδοιπόρους και με χαρά όλοι γύρισαν στα χωριά τους. Το γεγονός αυτό ήταν για μέρες στην επικαιρότητα. Έλεπε μόνο η τηλεοπτική κάλυψη...

Ήμουν μαθητής τότε στην Πρώτη τάξη του Δημοτικού Σχολείου Καστανιάς. Η οικογένειά μου όλα τα χρόνια έμεινε μόνιμα στον Προυσό. Εκεί γεννήθηκα, εκεί μεγάλωσα, αργότερα έκανα σπουδές στην Αθήνα και υπηρέτησα μετά το διορισμό μου το 1969 στο «Κατσάμπειο» Γυμνάσιο – Λύκειο του Προυσού 17 χρόνια συναντά ως καθηγητής. Χρόνια δύσκολα, αλλά ευλογημένα, δημιουργικά, αξέχαστα.

Πώς βρέθηκε λοιπόν στην Καστανιά την ημέρα που ήρθε η Βασίλισσα, αφού στον Προυσό υπήρχε Σχολείο και ήταν εκεί οι γονείς μου και συγγενείς μου; Απλούστατα, δάσκαλος στην Καστανιά ήταν ο θείος μου, ο αείμνηστος Νικ. Πέχας που άφησε εποχή καλού εκπαιδευτικού στο χωριό αυτό και στην κοινωνία. Ο πατέρας μου με έστειλε να φοιτήσω στην πρώτη τάξη στην Καστανιά και για ένα σπουδαιότερο λόγο που σπάνια συμβαίνει. Αγαπούσα πολύ τη γιαγιά μου, τη Χρυσώ, και επειδή δεν την αποχωριζόμουν αφέλα να πάω στο Σχολείο με τη γιαγιά και όχι μόνος. Αναγκάστηκε λοιπόν ο πατέρας μου να με στείλει στην Καστανιά για να μπορέσω να συνηθίσω στη νέα σχολική ζωή για το ξεκίνημα. Σημειώω ότι ο θείος μου ήταν αυστηρός και η υπακοή ήταν νόμος απαράβατος.

Τώρα λοιπόν που έβαλα τα πράγματα σε σειρά και παίρνοντας αφορμή από το δημοσίευμα της εφημερίδας θέλω να παρουσιάσω ένα παρεπόμενο δικό μου σχετικό με το βασιλικό ταξίδι που πάντα έχω στη μνήμη μου.

Εκείνη την ημέρα οι αρχές της Καστανιάς, ο Πρόεδρος, σύμβουλοι, δάσκαλος και πολλοί κάτοικοι πεζοπορούντες και με υποζύγια ξεσηκώθηκαν «συν γυναιξί και τέκνοις» και έφυγαν για την υποδοχή της Βασίλισσας και της συνοδείας της. Άδειασε το χωριό. Εγώ έμεινα σπίτι με τον παππού Δημήτριο Σιάτρα, πεθερό του θείου μου. Στην ίδια γειτονιά «Παλιοστανείκα» ήταν και τα σπίτια του Μιλτιάδη Μπαλά (Μίλιου) και του Κώστα Μπαλιά, ανθρώπου αξιοπρεπούς, σοβαρού, μορφωμένου. Η οικογένειά του ήταν στο χωριό. Δεν ξεχνώ τη σεβαστή σύζυγό του Μαρία πάντα με το χαμόγελο και πρόσχαρη.

Με τα τρία παιδιά τους, το Νίκο, το Γιώργο και την Κατίνα είχα φίλια και περισσότερο με το Νίκο, Πανεπιστημιακό καθηγητή τελευταία στην ΑΣΟΕΕ.

Η θεία μου μας άφησε έτοιμο το φαγητό για το μεσημέρι: Φασόλια πιάζ ή γρίτσες, όπως τα λέγαμε. Μαζί με τις θαδέλφες μου Βάσω και Χρυσούλα έφυγαν. Στο σπίτι εγώ και ο παππούς. Βρήκα την ελευθερία μου. Αρχισα λοιπόν να ψάχνω τα δωμάτια, τις ντουλάπες, τα ράφια, τις αποθήκες.

Καταλαβαίνετε γιατί; Να βρω το γλυκό. Τότε για τα παιδιά και οι καραμέλες ήταν δυσεύρετες. Εύκολα το γλυκό εντοπίστηκε στο μεγάλο ντουλάπι. Καρύδι γλυκό!! Το πρόσφερε η νοικοκυρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις στους επίσημους. Τι με νοιάζει εμένα η Βασίλισσα, σκέφτηκα, το γλυκό με ενδιαφέρει. Άνοιξα το βάζο και, χωρίς να πάρω κουτάλι, έπινα τα καρύδια και τα καταβρόχθιζα δυο και τρία μαζί. Απρόσεκτος άφηνα να στάξει κάτω το σιρόπι. Μέχρι το μεσημέρι έφαγα το μισό βάζο. Δεν έφτασε αυτό. Το μεσημέρι έριξα και στα φασόλια ζάχαρη που είχε το καφεκούτι. Το απόγευμα που ήρθε ο φίλος μου Νίκος Μπαλάς θέλησα να τον κεράσω και καρύδι γλυκό. Από ευγένεια δεν το δέχτηκε, ίσως γιατί έλειπε η κούπα. Μπορεί σήμερα αυτά που γράφω να τα θυμάται. Το σούρουπο κατάκοτοι επέστρεψαν οι ταξιδιώτες. Όμως το σιρόπι του γλυκού που έπεσε στο πάτωμα με πρόδωσε. Ευτυχώς ήταν ελαφρό το ξύλο που έφαγα και το γλυκό μου βγήκε ξινό. Η Βασίλισσα πήρε τα χειροκροτήματα και εγώ τις ξυλίες.

Ήταν πάντα την Καστανιά. Συγγαίρω τους Καστανιώτες που είναι φιλοπρόοδοι. Πάντα τους επαινώ και είναι φίλοι μου αγαπημένοι.

Ευάγγελος Σ. Πέχας

ΣΧΟΛΙΟ

Ευχαριστούμε, αγαπητή μας, Βαγγέλη, για τα καλά σου λόγια. Ευχαριστούμε που μοιράστηκες μαζί μας τις τόσο όμορφες παιδικές αναμνήσεις που μας έδωσαν μια ολοζώντανη εικόνα της ζωής του χωριού μας τότε και τις συνήθειες των προγόνων μας. Ξεχωριστά σε ευχαριστώ γιατί είσαι ο μόνος που προσδιόρισε σωστά τη χρονιά του ταξιδιού της Βασίλισσας. Όσους ρώτησα δε θυμόντουσαν ακριβώς, το προσδιόρισα για το 1952, εσύ τεκμηριωμένα πλέον μας λες για το 1951. Να είσαι καλά οικογενειακά!

Ζαχαρίας Ζηνέλης

Φέτος δεν πήγαμε στο Λιναράκι

Όλα ήταν έτοιμα και όλοι περιμέναμε με λαχτάρα να εκκλησιαστούμε στις 26 Σεπτεμβρίου στον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο στο Λιναράκι. Δυστυχώς η κακοκαιρία που άρχισε τα ξημερώματα με πρωτοφανείς καταιγίδες (Ιανός), μας προσγείωσε στην πραγματικότητα. Ούτε ο δρόμος πλέον ήταν βατός, μα και ο πλημμυρισμένος Κρικελλοπόταμος ήταν απαγορευτικός. Η λειτουργία έγινε αναγκαστικά στο χωριό, στην Παναγία με λίγο εκκλησίασμα. Ο παπα-Θανάσης Ζαφείρης είχε ετοιμαστεί να υποδεχτεί και να δεξιωθεί στο πατρικό του Ζαφειρέικο τους προσκυνητές. Τέτοια μέρα θέλει να συνεχίζει την οικογενειακή παράδοση που παρέλαβε και επιθυμεί να συνεχίσουν και τα παιδιά του, να γεμίζει το σπιτικό του από τους εκκλησιαζόμενους που επιστρέφουν από την απέναντι Εκκλησία. Ας είμαστε καλά και ελπίζουμε του χρόνου να είναι καλές οι συνθήκες και να βρεθούμε όσοι μπορούμε εκεί προσκυνητές.

Ζαχ. Ζηνέλης

Καστανιώτικα στιγμιότυπα, ανάμεσα σε δύο lockdown

(συνέχεια από τη σελ. 4)

Η Επιτροπή αξιολόγησης: Γεωργία Ζηνέλη, Καίτη Κάρρα & Βίκυ Προβίδα

Απονομή δώρου στη Δέσποινα για τη συμμετοχή της από τη Γραμματέα του Συλλόγου Δήμητρα Δεληκωστοπούλου.

Απονομή 1ου βραβείου στις εγγονές της Δέσποινας Βαστάκη από τον Έφορο του Συλλόγου Νίκο Σιάτρα

Απονομή 2ου βραβείου στην Πηνελόπη Κουτρούμπα από τον Αντιπρόεδρο του Συλλόγου Κώστα Μπώκο.

-Την Τρίτη 18 Αυγούστου 2020, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε στο Café-Εντευκτήριο του Πολιτιστικού Κέντρου τον καθιερωμένο πλέον διαγωνισμό παραδοσιακής πίτας. Φέτος προσφέρθηκαν για τη διαγωνιστική διαδικασία δέκα (10) πίτες. Η Παπαγιάννη Φωτεινή, η Βασιλική Ταραμπίκου, η Κατερίνα Φιολιτάκη, η Ντίνα Κουτρούμπα, η Φρόσω Μποτσιβάλη, η Πηνελόπη Κουτρούμπα με δύο πίτες, οι εγγονές της Δέσποινας Βαστάκη, η Λούλα Μπώκου και η Γεωργία Παπαζαχαρία είναι οι Καστανιώτισσες που μας τις προσέφεραν και τις ευχαριστούμε πολύ. Στην επιτροπή για την αξιολόγηση των διαγωνιζομένων μας βοήθησαν η Γεωργία Ζηνέλη, η Καίτη Κάρρα και η Βίκυ Προβίδα. Τις ευχαριστούμε πολύ.

Οι νικήτριες: 1ο βραβείο στις εγγονές της Δέσποινας Βαστάκη, 2ο στην Πηνελόπη Κουτρούμπα & 3ο στην Ντίνα Κουτρούμπα. Τα βραβεία αφορούσαν είδη κουζίνας για τα οποία είχε επιμεληθεί ο Σύλλογός μας.

Στο τέλος οι πίτες μοιράστηκαν σε όλους όσους παρευρέθηκαν και όπως πάντα το πιάτο συνοδεύτηκε με επιπλέον κέρασμα από το Σύλλογο, ποτό, αναψυκτικό ή καφέ.

Κατά την έναρξη και στην συνέχεια κατά τη διάρκεια της

αξιολόγησης, έγινε «ζωντανή» επίδειξη παρασκευής του παραδοσιακού φαγητού κολοκυθοκορφάδες. Η Δέσποινα Βαστάκη έκανε την παρουσίαση και το φαγητό μοιράστηκε σε όλους για να το δοκιμάσουν.

Ευχαριστούμε πολύ την Δέσποινα για την παρουσίαση, καθώς και την Βάσω Παπαζαχαρία για τα υλικά που μάζεψε και μας προσέφερε από τον κήπο της.

Τέλος, όλοι εμείς που δοκιμάσαμε τις κολοκυθοκορφάδες και τις πίτες, θα θέλαμε να δηλώσουμε ότι όλες τις βρήκαμε εξαιρετικές και ότι περιμένουμε του χρόνου μεγαλύτερη συμμετοχή και άρα μεγαλύτερες ποσότητες στα πιάτα.

Ευχαριστούμε τη Δήμητρα και τον Γιώργο για την περιποίηση.

Και του χρόνου!!

Ιούνιος 2012. Μετά από μια κουραστική διάνοιξη μονοπατιού στο "Στρογγυλό" και στη "Σκάλα", ο Θανάσης μας περίμενε στον Άγιο Δημήτριο για να φάμε παρέα. Το κρασί που μας πρόσφερε ήταν από το δικό του βαρέλι και τα τραγουδία που μας είπε και μας διασκέδασε επίσης μοναδικά, όπως αυτός τα ήξερε και τα απέδιδε.

• Την ίδια ημέρα και πριν το διαγωνισμό πίτας, ο Σύλλογός μας τέλεσε τρισάγιο στην εκκλησία της Παναγίας στη μνήμη του αξεχαστου μέλους του Δ.Σ. Θανάση Τσιώκου. Στις αρχές του Αυγούστου, αντιληφθήκαμε ξαφνικά ότι ο Θανάσης επέστρεψε και ξεκουράζεται στα αγαπημένα χώματα του χωριού του και θεωρήσαμε χρέος μας να τον τιμήσουμε με μια απλή τελετή και δυο λόγια, όπως απλός άνθρωπος ήταν πάντοτε και ο ίδιος. Ο Θανάσης πρόσφερε πολλά στο Σύλλογο και στην Καστανιά και πάντοτε θα τον θυμόμαστε με αγάπη και ευγνωμοσύνη. Να είναι αιώνια η μνήμη του.

Νίκος Μπώκος και Μαριάννα Βελεσιώτη το τελικό ζευγάρι στο τάβλι.

Γιώργος Τσιλεμέκης και Φίλιππος Δεληκωστόπουλος το τελικό ζευγάρι στη δηλωτή.

-Την Κυριακή 16 Αυγούστου 2020, ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε στο Κατάστημα του Χάρη Κουτρούμπα μια ακόμη καθιερωμένη εκδήλωση, το πρωτάθλημα Τάβλι και Δηλωτής.

Η συμμετοχή ήταν και φέτος ικανοποιητική και ευχαριστούμε όλους όσους συμμετείχαν.

Οι νικήτες: Στο Τάβλι ο Νίκος Μπώκος, στη Δηλωτή ο Φίλιππος Δεληκωστόπουλος. Τα δώρα που προσφέρθηκαν από το Σύλλογο στους νικήτες, αφορούσαν και φέτος εδέσματα που είχε ετοιμάσει το Κατάστημα. Όλα καθ' επιθυμία τους σεβρίστηκαν και κεράστηκαν επί τόπου σε όλους όσους συμμετείχαν στο πρωτάθλημα.

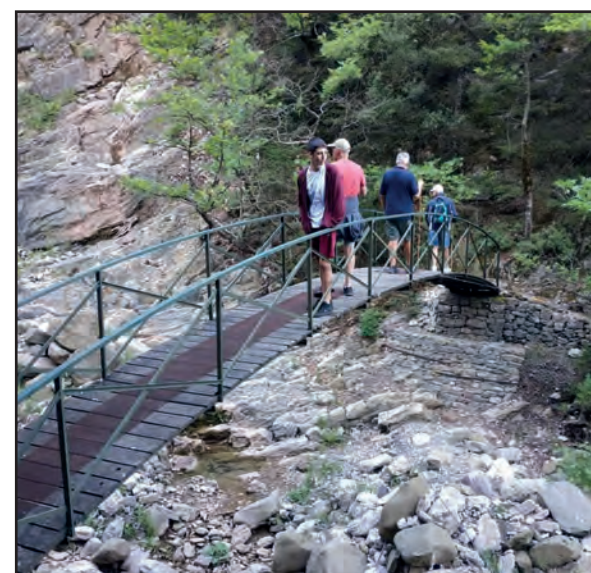
Ευχαριστούμε τον Χάρη για τη φιλοξενία και για την πε-

Και του χρόνου!!!

• Την Πέμπτη 19 Αυγούστου ο Σύλλογός μας πραγματοποίησε πεζοπορική εκδρομή-προσκύνημα στην Παναγιά μας την Προυσιώτισσα.

Από αριστερά: Αποστόλης Μπώκος, ο Νίκος Μπώκος με τη σύζυγό του Αλέκα, Αριστείδης Ντέκας, Παναρέτος Ροδάς.

Για την εκδρομή αυτή ο Πρόεδρος του Συλλόγου Αριστείδης Ντέκας έγραψε:

«Προσκύνημα στην Κυρά της Ρούμελης

Ένας σχεδόν ολόκληρος χρόνος πέρασε από το Φθινόπωρο του 2019, όταν είχα γράψει τις παρακάτω αράδες σε άρθρο μου, στο φύλλο 162 της εφημερίδας "Ο Καστανιώτης".

«22 του φετινού Αυγούστου ήτανε, παραμονή που γιόρταζε η Παναγιά μας η Προυσιώτισσα και ανταμώσαμε τυχαία στη "Μεγάλη Βρύση" του Τόρνου με πεζοπόρους εκδρομείς που είχαν ξεκινήσει νύχτα από το Θέρμο και τα γύρω χωριά για να προσκυνήσουν την εικόνα της.

Οι πατριώτες ξεδίψασαν στη βρύση, κολάτισαν και αναχώρησαν στη συνέχεια χωρίς ίχνος ταλαιπωρίας στο πρόσωπό τους για το προσκύνημα στην Παναγιά, τον ιερό σκοπό της εκδρομής τους.

Τι όμορφη εικόνα!

Στο μυαλό μου αυτόματα ήρθαν ανάλογες εικόνες από τα δικά μου παιδικά χρόνια. Τότε που αναχωρούσαμε κι εμείς με τα πόδια μέσα στα μεσάνυχτα με τα φανάρια στα χέρια, με χαρά και χωρίς καμιά βαρυγκώμια και μετά από στάσεις στα διάφορα υπαίθρια μαγαζιά, φθάναμε αρκετά νωρίς το πρωί στο Μοναστήρι. Κόσμος πολύς, ευλάβεια, τάματα, χοροί, ψητά, πάμπολλα πρόχειρα εμπορικά παραπήγματα, ζωπανήγυρις.

Τι ήταν αυτό Παναγιά μου; Πόσο σε επισκεπτόντουσαν και προσκυνούσαν την εικόνα σου αυτή την ημέρα;

Ήμασταν βέβαια τότε παιδιά και δεν καταλαβαίναμε από ποδάρδοδρομο. Το βλέπαμε σαν παιχνίδι. Αργότερα και αφού δόθηκε πρόσβαση στο Μοναστήρι με αυτοκινητόδρομο η πεζοπορική αυτή εκδρομή εγκαταλείφθηκε από όλους μας. Η χαρά αυτής της εκδρομής έμεινε σαν ανάμνηση μόνο.

Σκέφτομαι και προτείνω. Μήπως πρέπει να καθιερώσουμε και πάλι μια τέτοια εκδρομή τις ημέρες πριν ή μετά τις 23 Αυγούστου;

Είμαι σίγουρος ότι θα βοηθήσει στο να βρούμε κάποια ομορφιά, ικανοποίηση και νόημα στην ανιαρή ζωή μας, θα τιμήσουμε τη χάρη της Παναγιάς μας και βέβαια θα μας βοηθήσει στην υγεία μας. Κάποια λίγα κιλά, από αυτά των διακοπών, θα τα χάνουμε

Σε εφαρμογή λοιπόν της παραπάνω ιδέας για πεζοπορική εκδρομή - προσκύνημα στην Παναγιά μας την Προυσιώτισσα, το Δ.Σ. του Συλλόγου μας αποφάσισε την πραγματοποίησή της την Πέμπτη 19 Αυγούστου 2020.

Αρκετά νωρίς και πριν να χαράξει ετοιμάστηκαν και περιμένα υπομονετικά να ξεπροβάλλει ο ήλιος από την 'Καλιακούδα' και

(συνέχεια στη σελίδα 8)

Καστανιώτικα στιγμιότυπα, ανάμεσα σε δύο lockdown

(συνέχεια από τη σελ. 7)

να μου δώσει το σήμα για το ξεκίνημα. Στα μαγευτικά χρώματα της ανατολής λοιπόν και με αρκετή δροσιά κίνησα για να συναντήσω στον Άγιο Δημήτριο τους «τολμηρούς» που είχαν αποδεχθεί την πρόσκληση. Ο νεαρός Αποστόλης, ο Νίκος, η Αλέκα και ο Πανάρετος ήταν αυτοί με τους οποίους αντάμωσα. Λίγοι και «καλοί» λοιπόν ανταμώσαμε, χαιρετηθήκαμε και με ζωντάνια ξεκινήσαμε για τον ιερό σκοπό.

Ακολουθήσαμε εύκολα την δημοσιά μέχρι το 'Χαλικόρεμα', στρίψαμε στον χωματόδρομο για τα 'Μαρκέικα' και στη συνέχεια ακολουθήσαμε το μονοπάτι που περνάει από το Μύλο του Τόρνου και συνεχίζει παράλληλα με τη ρεματιά μέχρι το ύψος της εκκλησίας της Αγίας Τριάδος. Γεφύρια πέτρινα και μεταλλικά, πλατάνια, φυλλωσιές, κρηνιές με κατακόκκινα τα κράνα, τα πρώτα κυκλάμινα σε αρκετά σημεία και σε όλη την πορεία συνεχώς δίπλα μας και μαζί μας ο μαγευτικός ήχος του νερού που κατέβαινε ορμητικά στη ρεματιά.

Ξεπροβάλαμε από τη ρεματιά όταν φθάσαμε στην Αγία Τριάδα. Ανεβήκαμε και πάλι στον δημόσιο δρόμο και προχωρήσαμε συνεχώς ανηφορικά για να φθάσουμε στην πηγή κοντά στο 'Σταυρό' και να ξαποστάσουμε. Ο Πανάρετος, προνοητικότητας, είχε φροντίσει να έχει μαζί του λίγα φρούτα και γλυκά και μας κέρασε όλους. Μετά την πρωινή κούραση μας φάνηκαν νοστιμότητα και άκρως τονωτικά για να συνεχίσουμε την πορεία μας.

Λίγα μέτρα μακρύτερα, αγναντέψαμε από ψηλά στο 'Σταυρό' το Μοναστήρι και από μέσα μας νιώσαμε ότι όπου να 'ναι φθάνουμε. Στη συνέχεια αφήσαμε και πάλι τη δημοσιά και κατηφορίσαμε στα 'Δεντρούλια' στο παλιό κατηφορικό μονοπάτι για το Προυσιώτικο ρέμα και το Μοναστήρι. Όλα ήταν όπως παλιά, ίδιες εικόνες όπως αυτές που είχα στο μυαλό μου ως ανάμνηση από τις ανάλογες καλοκαιρινές πορείες από το 1966 περίπου μέχρι και λίγα χρόνια μετά το 1970. Το μόνο που έλειπε ήταν το παλιό μονότοξο πέτρινο γιοφύρι. Προφανώς κάποια κατεβασία το τσάκισε και οι σμιλεμένες πέτρες σκορπίστηκαν και παρασύρθηκαν στον ποταμό. Από το γεφύρι αυτό σώζεται σήμερα ένα μικρό μόνο μέρος του στη μια όχθη και έχει συμπληρωθεί για το διάβα του με σίδερα και μικρούς ξύλινους κορμούς. Μια μικρή ανηφοριά στη συνέχεια μας έδωσε τα σημάδια ότι σε λίγο φθάνουμε στους Αγίους Πάντες. Τελικά το μονοπάτι μας έβγαλε λίγο πριν, στην άκρη του μεγάλου parking της Μονής.

Με μοναδικά συναισθήματα μετά το «κατόρθωμά» μας και αφού ξαποστάσαμε και σεναριστήκαμε, με ευλάβεια προσκυνήσαμε την εικόνα της Παναγίας μας και ζητήσαμε τη βοήθειά της.

Η επιστροφή μας ήταν διαφορετική. Ο Αντιπρόεδρος μας Κ. Απ. Μπώκος και ο Πρόεδρος του Π.Σ. Προυσού Κ. Δημόπουλος φρόντισαν για τη μεταφορά μας με οχήματα (ήμασταν κουρασμένοι οδοιπόροι...) στην πλατεία του Προυσού όπου μας περίμεναν και άλλα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου των Προυσιωτών, καθόλα έτοιμοι και φιλόξενοι, με τσιπουράκι, καφέ και αναψυκτικά για το κέρασμά μας.

Τι μας έμεινε από αυτή την «εκδρομή»;

-Η ικανοποίηση ότι τιμήσαμε τη χάρη της Παναγίας μας.

-Ότι μεταξύ μας, οι λίγοι χωριανοί της παρέας μας, γνωρισθήκαμε και επικοινωνήσαμε με ιστορίες και αναμνήσεις.

-Ότι γνωρίσαμε «ξεχασμένες» ομορφιές του τόπου μας.

-Ότι ασκηθήκαμε σε ένα ιδανικό και μοναδικό περιβάλλον.

-Ότι «ανεβάσαμε» την επικοινωνία μας με τους Προυσιώτες.

Τι υπόσχεση δώσαμε μεταξύ μας πριν να χωρισθούμε και χαιρετηθούμε;

-Ότι του χρόνου θα επαναλάβουμε την εκδρομή και ότι θα προσπαθήσουμε για μια μεγαλύτερη μάζωξη από τα

Από αριστερά: Δέσποινα Βαστάκη, Ελένη Κοντογιάννη, Κατίνα Τσιώκου, Γεωργία Παπαζαχαρία, Πρεσβύτερα Κων/να Τσιώκου

χωριά μας και κοινή πορεία για προσκύνημα στην εικόνα της Παναγίας μας.

Ένα αντάμωμα στη χάρη της!!!

• Ένα μήνα περίπου αργότερα στις 23 Σεπτεμβρίου 2020, η εκδρομή επαναλήφθηκε από μια ομάδα γυναικών του χωριού μας. Η Πρόεδρος της Τ.Κ Κατίνα Τσιώκου, η Δέσποινα Βαστάκη, η Κική Παλαιού, η Γεωργία Παπαζαχαρία, η Ελένη Κοντογιάννη και η Πρεσβύτερα Κων/να π. Σωτηρίου Τσιώκου πεζοπόρησαν και αυτές στην ίδια διαδρομή, με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Ιωάννου του Νεομάρτυρος εξ Αγαρνών. Τα ιερά λείψανα του Αγίου έχουν εναποτεθεί σε κρύπτη στο Μοναστήρι και κάθε 23 του Σεπτεμβρίου η κρύπτη αυτή ανοίγει για τους ευσεβείς προσκυνητές.

Τους ευχόμαστε να είναι βοήθειά τους ο Άγιος και η Παναγία και να μπορέσουν να επαναλάβουν την εκδρομή και του χρόνου.

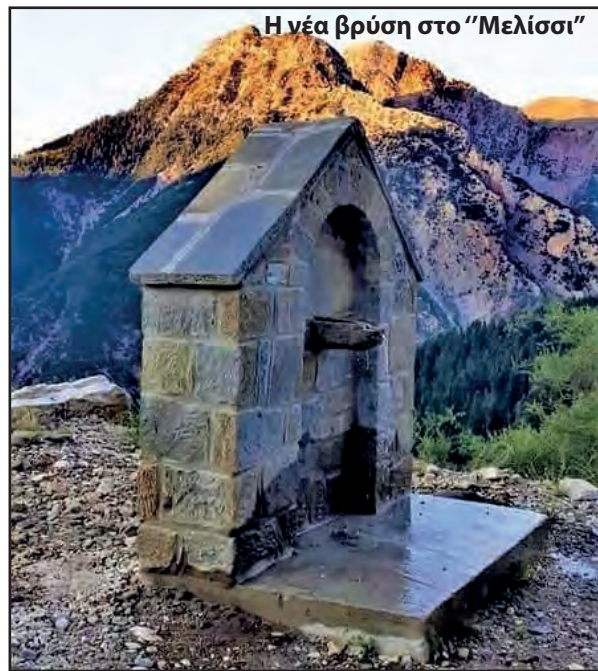

Από αριστερά: Μαρία & Βάσω Παπαζαχαρία, Δέσποινα Βαστάκη

• Οι γυναίκες του χωριού μας έχουν ιδιαίτερες αντοχές...

Στις 24 του Νοέμβρη, η Βάσω Παπαζαχαρία, η κόρη της Μαρία και η Δέσποινα Βαστάκη πεζοπόρησαν στη διαδρομή: Καστανιά - Άγιος Νικόλαος - Έλατος - Τρόχαλος - Αι Γιάννης στο Λιναράκι. Έβγαλαν ωραίες φωτογραφίες (βλέπε fb), με πιο χαρακτηριστική αυτή μέσα στον Κρικελοπόταμο, που στη θέα της και μόνο παγώσαμε. Και του χρόνου κορίτσια!

• Το καλοκαίρι που μας πέρασε, με πρωτοβουλία και χρήματα του Συλλόγου, αλλά κυρίως με χρήματα δωρητή, κατασκευάστηκε στην τοποθεσία "Μελίσσι" μια πέτρινη - παραδοσιακή

Η νέα βρύση στο "Μελίσσι"

βρύση. Είναι η αρχή κάποιων παρεμβάσεων σε μια περιοχή που προσφέρει υπέροχη θέα προς το χωριό και ελπίζουμε στα αμέσως επόμενα χρόνια να εξοικονομήσουμε τα απαιτούμενα χρήματα και να ολοκληρώσουμε το έργο. Ευχαριστούμε πολύ τον Κων/νο Στεφ. Γεωργόπουλο για την προσφορά της πέτρας και τον Νίκο Σιάτρα για την μεταφορά της.

Επίσης ο Σύλλογός μας κατασκεύασε και τοποθέτησε μια όμορφη, ξύλινη ταμπέλα στο Λαογραφικό Μουσείο Καστανιάς. Η ταμπέλα κατασκευάστηκε από τον Έφορο του Συλλόγου Νίκο Σιάτρα και σε ότι αφορά την εργασία και τα ξύλα, αυτά αποτελούν δωρεά του προς το Σύλλογο και το χωριό

μας. Τον ευχαριστούμε πολύ. Ευχαριστούμε επίσης τον Χάρη Κουτρούμπα που μετέφερε τον κορμό στο Καρπενήσι για σκίσμο, καθώς και για την επιστροφή των ξύλινων τεμαχίων στην Καστανιά.

Ο Έφορος Νίκος Σιάτρας και η Γραμματέας Δήμητρα Δεληκωστοπούλου, με φόντο τη νέα ταμπέλα.

Από το διαγωνισμό στο Τάβλι. Από αριστερά Νίκος Μπώκος, Σπύρος Σπυρόπουλος

• Ο Σπύρος Σπυρόπουλος είναι πάντοτε κοντά στο Σύλλογό μας και μας έχει βοηθήσει πολλές φορές στις πολιτιστικές μας εκδηλώσεις. Τις ημέρες του δεκαπενταύγουστου πήρε την πρωτοβουλία και μας πρότεινε να κεράσει κάποια ημέρα πίτσες τα Καστανιωτόπουλα που παραθέριζαν στο χωριό. Αποδεχτήκαμε το κέρασμα και μας έφερε είκοσι φρεσκοψημένες πίτσες από το Μαγαζί του στο Αγρίνιο (Εστιατόριο "PIZZA ROMA" ΑΦΟΙ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΙ, Χαρ. Τρικούπη 4) που τις προσφέραμε στα παιδιά.

Τον ευχαριστούμε για μια ακόμα φορά. Του ευχόμαστε καλή χρονιά, με υγεία!

Οι Προσφορές των συγχωριανών μας

- Η **Ελένη Τσατσαράγκου**, προσέφερε στο Σύλλογο 100,00 €, στη μνήμη του πατέρα της Αθανάσιου για τα 20 χρόνια από το θάνατό του.
- Ο **Νίκος Ρισβός**, προσέφερε στο Σύλλογο, 30,00 € ως ετήσια συνδρομή για την εφημερίδα "Ο Καστανιώτης" και 100,00€ στη μνήμη των γονέων του Αχιλλέως Ν. Ρισβό και Θάλειας Ρισβό.
- Ο **Σύλλογος Προυσιωτών**, προσέφερε στο Σύλλογο 150,00 €.
- Ο **Παναγιώτης Τσιαχρής**, προσέφερε στο Σύλλογο 20,00 €, ως ετήσια συνδρομή για την εφημερίδα "Ο Καστανιώτης".

Ο Σύλλογος εκφράζει σε όλους τους δωρητές τις ευχαριστίες του και τους εύχεται ατομική και οικογενειακή υγεία.

Ο αιώνιος Θανάσης Τσατσαράγκος

Σημείωση: Από τα παραπάνω χρηματικά ποσά, αυτά που προσφέρονται στο Σύλλογο αφορούν αποκλειστικά και μόνο τις ενισχύσεις που δόθηκαν από συγχωριανούς μας. Χρηματικά ποσά που αφορούν την ετήσια εισφορά των μελών του Συλλόγου και την συνδρομή της εφημερίδας μας δεν δημοσιεύονται (εξαιρέση αποτελούν όλα τα χρηματικά ποσά που στέλνονται στο Σύλλογο από το εξωτερικό, καθώς και από μη μέλη του Συλλόγου). Σε περίπτωση που κάποιο χρηματικό ποσό ή όνομα δωρητή έχει αναγραφεί λανθασμένα, καθώς και σε περίπτωση που λησμονήσαμε κάποια δωρεά, ζητούμε ειλικρινά συγγνώμη και θα παρακαλούσαμε να μας ενημερώσετε για να προβούμε σε διόρθωση ή δημοσίευση στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας.

Πριν 29 χρόνια

Η εφημερίδα ο Καστανιώτης (αρ. φύλλου 52, ΙΑΝ-MAP 1991) έγραφε:

17.3.1991. Οι Καστανιώτες σε μια αναμνηστική φωτογραφία στην πλατεία του χωριού, κατά την ημέρα της απογραφής. (φωτογραφία: Νίκου Κ. Σιάτρα)

Συλλογικά

Για πρώτη φορά στην ιστορία του Συλλόγου κατά την ημέρα της Γενικής Συνέλευσης είχαμε τόση συμμετοχή και μάλιστα με δυσμενείς καιρικές συνθήκες καθώς και υποβολή αιτήσεων νέων μελών ως και πληρωμές καθυστερημένων ετών. Μόνο από την Καστανιά είχαμε την εγγραφή έξι νέων μελών και την παρουσία συγχωριανών μας από την Αυστραλία, το Αγρίνιο και την Καστανιά.

Ιδιαίτερα πρέπει να σταθούμε στην παρουσία σχεδόν σύσσωμου του Κοινοτικού Συμβουλίου, με πρώτο τον Πρόεδρό του χωριού μας, του αιδεσιμότατου Σωτήρη Τσιώκου και του αγροφύλακα Γιώργου Λωρίδα. Οι αιτήσεις νέων εγγραφών και επανεγγραφών φτάνουν τις 34.

Οι εργασίες της Συνέλευσης κύλησαν ομαλά και ακολούθησαν δύο ψηφοφορίες. Μία για την εκλογή Διοικητικού Συμβουλίου και Εξελεγκτικής Επιτροπής και δεύτερη για την τύχη του ορόφου στο πολιτιστικό Κέντρο στην Καστανιά. Για πρώτη ίσως φορά υπερέβησαν το διπλάσιο αριθμό οι υποψηφιότητες για το Δ.Σ. Τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών κατά σειρά επιτυχίας, ήταν:

Α') Διοικητικό Συμβούλιο

Κάτσικας Κ. Ευθύμιος 90, Τσούτσου Κ. Γεωργία 66, Ζηνέλης Γ. Δημήτριος 59, Παπαχρίστος Κ. Γεώργιος 58, Μπώκος Απ. Κων/νος 57, Σταθόπουλος Ζ. Κων. 53, Τσιώκος Απ. Αγλ. Κων. 48, Αναστασόπουλος Κων. 48, Παπαγιάννης Χρήστος 45, Ταραμπίκος Δ. Παναγ. 42, Τσιώκος Απ. Βασ. Κων. 39, Δελικωστόπουλος Ευθ. Κων. 37, Κουτρούμπας Αθ. Παναγ. 32, Βαστάκης Σωτ. Ιωάννης 17, Δαλακώστας Παν. Ηλίας 16

Β') Εξελεγκτική Επιτροπή

Ζηνέλης Γ. Χριστόφορος 72, Παπαχρίστος Στ. Κων. 62, Ζηνέλης Αλ. Φώτιος 46, Δαλακώστας Παν. Γεώργ. 30, Κόκλα Αγάπη (σύζυγος Δημ. Ζηνέλη) 29

Ψηφοφορία

Τουριστικά καταλύματα 57, Αίθουσα εκδηλώσεων πολιτιστικού περιεχομεν. 57, άλλη άποψη 11

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο

Ζηνέλης Γ. Δημήτριος Πρόεδρος, Κάτσικας Κ. Ευθύμιος Αντιπρόεδρος, Παπαχρίστος Κ. Γιώργος Γραμματέας, Τσιώκος Απ. Κων/νος Ταμίας, Μπώκος Κων. Έφορος, Σταθόπουλος Κων/νος & Τσούτσου Γεωργία Μέλη.

Η Σκάστρα

Δεν είχαμε αφήσει απείραχτη κουβαρίστρα για κουβαρίστρα εκείνη την εποχή, στα μέσα της δεκαετίας του

50. Κι ήταν δυσέμετες οι κουβαρίστρες, αφού κόστιζαν αρκετά για την εποχή και τότε όλοι μπάλωναν. Κάθε ρούχο μας είχε πάνω του μια κουβαρίστρα μπαλώματα. Αν δεν τις βρίσκαμε άδειες, τις ξετυλίγαμε και μας μαύριζε η μάνα μας στο ξύλο.

Αλλά δεν καταγινόμασαν μόνο στην εξεύρεση κουβαριστρών. Δεν είχαμε αφήσει τόπο άσφαχτο, για να βρούμε κανένα βλήμα παραπεταμένο. Κι ήταν η εποχή, μετά τον πόλεμο και ειδικά τον εμφύλιο, που όπου κι αν ψάχναμε, κάποιο βλήμα θα βρίσκαμε.

Εξ άλλου είχαμε και τους Μάηδες – Τ.Ε.Α., που μας προμήθευαν κανένα βλήμα για να φτιάξουμε το ωραιότερο παιχνίδι της εποχής, ανοιξιάτικο και πασχαλινό συνάμα, τη σκάστρα.

Παίρναμε λοιπόν το καρέλι, σφηνώναμε σ' αυτό το βλήμα, το βαθουλώναμε λίγο, βάζαμε και μια πρόκα από κανένα άρβυλο κι η σκάστρα μας ήταν έτοιμη.

Μ' ένα κουτί σπύρτα στη μια τσέπη και στην άλλη τη σκάστρα, βγαίναμε σεργιάνι στη γειτονιά και ξεπαραβγαίναμε στο ποιος θα ρίξει την πιο δυνατή ριζιά. Βέβαια αυτό εξαρτιόταν από την ποσότητα του σπύρτου που βάζαμε στο βλήμα. Τρίβαμε λοιπόν το σπύρτο, μέσα στο βλήμα, βάζαμε από πάνω την αρβυλόπροκα και κρατώντας το καρέλι όρθιο, με μια επιδέξια κίνηση αντιστρέφουμε τη σκάστρα και με δύναμη τη χτυπούσαμε σε μια πέτρα. Κι αντιβούζαν τα' αυτιά μας και χαμογελούσαν τ' αμούστακα πρόσωπά μας κι αγαλλόταν η ψυχή μας

Ω, πόσο καμάρι νιώθαμε όταν έπεφτε ο Τούρκος λαβωμένος από την πιστολιά των κλεφτών στη σχολική γιορτή κι ακουγόταν η δική μας σκάστρα που 'ρίχνε τον άπιστο Τούρκο κάτω

Πόσο ακόμη αντιχούσαν οι ρεματιές χαιρετώντας η σκάστρα μας την Ανάσταση του Χριστού στο προαύλιο του Άη Νικόλα, σμιγόντας το δυνατό της ήχο με το γλυκόλαλο χτύπημα της καμπάνας να καλύπτει τις φωνές των ψαλτών!

Σήμερα κανείς δεν φτιάχνει σκάστρες. Κανείς δε βρίσκει σκόρπια βλήματα -ευτυχώς – και τα δυναμικάκια πιο βροντερά ακούγονται στην Ανάσταση. Κανένας όμως ήχος τους δεν στάθηκε ικανός να καλύψει το δυνατό τσακ της σκάστρας μου, που ακόμη αντιβουίζει σ' αυτιά μου και μου φέρνει μια γλυκιά νοσταλγία για τα περασμένα δύσκολα εκείνα χρόνια.

Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ

Παλιά φωτογραφία

17 Αυγούστου 1994. Εκδρομή στις Γούρνες. Τη φωτογραφία μας έστειλε ο Στέφανος Μπώκος από την Αγγλία. Στο μέσο: Άννα Λάγιου, Νίκος Σιάτρας, Γεωργία Παπαζαχαρία, Αριστείδης Τσιώκος, Μαρία Αρ. Τσιώκου, Ειρήνη Λάμπρη, Γεωργία Σπ. Λωρίδα, Τιμολέων Τσούτσος, Στέφανος Γεωργόπουλος. Κάτω: Γεωργία Κ. Μπαλτά, Κώστας Μπαλτάς, Βάσω Κ. Μπαλτά, Γιάννης Μπώκος, Σπύρος Τσούτσος

Στο Μπωκέικο μπαλκόνι.

Από αριστερά όπως βλέπουμε:

Βασιλική Ι. Μπώκου - όρθια.

Καθιστές: Ολυμπία Ζηνέλη - μητέρα της Βασιλικής, Σπυριδούλα Απ. Μπώκου, Ευφροσύνη Κ. Ζηνέλη - πεθερά της θείας Ολυμπίας, η επόμενη κυρία η Γεωργία Ευθ. Δελικωστοπούλου (Κωστοθύμια), η όρθια κοπέλα η Πόπη Μπαλαγιάννη και κρατά τον Κώστα Απ. Μπώκο, τελευταίος δεξιά ο Μίμης Κаланτζής. Από τα μικρά παιδιά, αριστερά της Πόπης με ακουμπισμένο το κεφάλι στα κάγκελα, είναι ο Κώστας Ιωάννου Μπώκος, δεξιά της είναι η Δέσποινα Ιωάν. Μπώκου. Τα τρία πρώτα κοριτσάκια είναι αταύτιστα.

Σημείωση από τη σύνταξη της εφημερίδας: Στείλτε μας προς δημοσίευση τη δική σας παλιά φωτογραφία με Καστανιώτικο θέμα και περιγράψτε την, με τα ονόματα, την τοποθεσία, το γεγονός κλπ, καθώς και με όποιο σχόλιο επιθυμείτε.

«ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΤΙΑ»

Καλοκαίρι στη καρδιά και στο μυαλό

Πέρασε ένα ακόμη καλοκαίρι και φέτος είχα την ευκαιρία να επισκεφτώ το χωριό μου, τον Τόρνο για αρκετά μεγάλο διάστημα. Συνάντησα αγαπημένα πρόσωπα, έκανα εξορμήσεις και ξεκουράστηκα πραγματικά.

Τελικά, το να περνά κανείς το καλοκαίρι στο χωριό είναι σα να αναγεννάται. Το μυαλό καθαρίζει και ηρεμεί, η διάθεση αλλάζει. Βέβαια, όταν έρθει η ώρα της επιστροφής στη χαοτική Αθήνα, δε μπορείς παρά να αναμένεις την επόμενη φορά που θα πάρεις τα βουνά.

Για να μαθαίνετε νέα και να βλέπετε περισσότερες φωτογραφίες από το χωριό μας, μπορείτε να επισκέπτεστε το ιστολόγιό μου tornos-eyrytanias.blogspot.com

(Οι γιαγιάδες Γιαννίτσα, Λαμπρινή και Ελένη με τον αδερφό τους παππού Γιώργο στο σπίτι του)

Για τον πατέρα Χρυσόστομο Δρόσο (1937 – 2020)

Την Πέμπτη 23 Ιουλίου 2020, εκοιμήθη ο επί τριάντα επτά συναπτά έτη ηγούμενος της Ιεράς Μονής Προυσού, π.Χρυσόστομος Δρόσος. Γεννήθηκε στο Εμπορείο Θήρας το 1937 και ήταν μέλος υπερπολύτεκνης οικογένειας (οκτώ παιδιά). Για περίπου 14 χρόνια εργάστηκε ως ηλεκτρολόγος στη ΔΕΗ. Αργότερα, σπούδασε στη Σιθιανίδειο Σχολή και μετέπειτα φοίτησε στο εκκλησιαστικό φροντιστήριο της Τήνου. Διετέλεσε πνευματικός πατέρας στην Ιερά Μητρόπολη Γυθείου μέχρι το 1979, όπου και έλαβε το μοναχικό σχήμα και χειροτονήθηκε αρχιμανδρίτης από τον μακαριστό Μητροπολίτη Γυθείου και Οιτύλου κυρού Σωτηρίου. Μετέπειτα ακολούθησε τον κατά σάρκα αδερφό του και πρώτο Μητροπολίτη Καρπενησίου κυρό Νικόλαο (1929 – 2019) στην Ευρυτανία όπου και έγινε ηγούμενος στη Ιερά Μονή Παναγίας Προυσιωτίσσης, στη "Κυρά της Ρούμελης", όπως ο ίδιος συνήθιζε να λέει.

Ένας άνθρωπος αγαπητός όχι μόνο στους Ευρυτάνες αλλά και στο πλήθος επισκεπτών του μοναστηριού και φυσικά πνευματικός Πατέρας εκατοντάδων ανθρώπων. Αξίζει να σημειωθεί, ότι το μοναστήρι του Προυσού αναδείχθηκε χάρις σε εκείνον και τις πρωτοβουλίες του. Ο π. Χρυσόστομος ήταν μια εμβληματική μορφή με τεράστιο έργο που θα μείνει και θα μας τον θυμίζει.

Δε θα ξεχάσω ποτέ τα Χριστούγεννα και τις Πρωτοχρονιές των παιδικών και εφηβικών μου χρόνων που μετά τη Θεία Λειτουργία μας προσκαλούσε στο αρχονταρίκι για κέρασμα. Καφέδες, πορτοκαλάδες, μελομακάρονα και κουραμπιέδες, λικεράκια και σοκολατάκια όλα με μεράκι και αγάπη από την αδερφή του Μαργαρίτα. Καθισμένοι γύρω από το μεγάλο ξύλινο τραπέζι περιμέναμε

(συνέχεια στη σελίδα 10)

«ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΤΙΑ»

(Συνέχεια από τη σελ. 9)

τον μακαριστό Πατέρα να περάσει και μαζί με την ευχή του να μας δώσει το ημερολόγιο της νέας χρονιάς. Το ίδιο και το Πάσχα, όπου μας έδινε στο κάθε παιδάκι ξεχωριστά πασχαλινό αυγό, τσουρέκι και κουλουράκια μαζί με μία εικονίτσα της Παναγίας.

Μπορώ να γράφω ώρες πολλές για τον π. Χρυσόστομο. Όμως, με σιγουριά μπορώ να πω ότι ήταν ένας πανάγιος άνθρωπος που έλαμψε δια του έργου του. Αυτό το έργο αποτελεί τεράστια παρακαταθήκη και είναι η απάντηση σε όσους κακόβουλους τον κατέκριναν.

Σήμερα, κατόπιν δικής του επιθυμίας, αναπαύεται στην ιδιαίτερη πατρίδα του, τη Σαντορίνη, πίσω από το Ιερό Βήμα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Την ευχή του να έχουμε..

Σχετικά με το νέο Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Προυσού

Ο π. Γεράσιμος Τσιρώνης (φωτογραφία) από τη Βράχα Ευρυτανίας γεννήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 1982. Αποφοίτησε από το εκκλησιαστικό λύκειο Λαμίας και σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης. Λίγα χρόνια αργότερα ασχολήθηκε και με τη Λειτουργική Θεολογία στο ίδιο Πανεπιστήμιο. Ήταν ηγούμενος στο Μοναστήρι της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στη Βράχα και εφημέριος επί δέκα ολόκληρα χρόνια στη Φουρνά όπου και άφησε μεγάλο έργο.

Τη Δευτέρα 20 Φεβρουαρίου 2017, μετά από επιλογή του Μητροπολίτη Καρπενησιού κ.κ. Γεωργίου, διορίστηκε νέος Ηγούμενος στο Μοναστήρι του Προυσού αντικαθιστώντας έτσι τον επί δεκαετίες Ηγούμενο π. Χρυσόστομο Δρόσο που αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας. Όμως, μετά από τρεις-σέξις χρόνια, ο Δεσπότης αποφάσισε να αντικαταστήσει τον νυν Ηγούμενο π.Γεράσιμο. Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες, τη θέση του θα πάρει ο π. Ιωαννίκιος Βαρβαρέλης (ο μέχρι πρότινος προϊστάμενος του Ι.Ν. Αγίας Σοφίας Λαρίσης).

Έχοντας την ευλογία να επισκέπτομαι αρκετά συχνά το μοναστήρι του Προυσού, γνώρισα από κοντά τον π. Γεράσιμο. Πρόκειται για ταπεινό άνθρωπο που κοιτάζει και κινείται προς τα εμπρός, έναν άνθρωπο γεμάτο στόχους και αισιοδοξία. Μέσα στα 3,5 χρόνια που ήταν ηγούμενος στο Μοναστήρι κατέφερε να προσέρχεται πολύς κόσμος στο μοναστήρι και ιδιαίτερα νέοι. Νέος κι εκείνος με υψηλή μόρφωση, καλοσύνη και διακριτικότητα κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια και προσέφερε τα μέγιστα. Είναι πολύ σημαντικό, στην εποχή που ζούμε και που όλα αλλάζουν, να τοποθετούνται άνθρωποι της γενιάς μου σε καίριες θέσεις της Ιεραρχίας της Εκκλησίας. Ο κόσμος έχει βαρεθεί να του κουνάνε το δάχτυλο αυστηροί ιερείς που στερούνται του προνομίου της μετάδοσης της εν Χριστώ ζωής. Προσωπικά, με λυπεί πολύ και με προβληματίζει η αντικατάσταση, κυρίως γιατί ο Σεβασμιώτατος άλλαξε γνώμη για δική ΤΟΥ απόφαση εν μια νυκτί, γεγονός που πρέπει να προβληματίσει και τον ίδιο καθώς φέρει την ευθύνη για ό,τι συμβαίνει στη τοπική Εκκλησία.

Παρακολουθώ το συγκεκριμένο θέμα και αναμένω τις επόμενες ημέρες την επίσημη ανακοίνωση της Μητρόπολης Καρπενησιού, στην οποία έχω την ανάγκη να διαβάσω αλήθειες και να πάρω απάντηση στο γιατί υποδιβάζεται τόσο σύντομα και ξαφνικά ένας νέος Αρχιμανδρίτης. Ο Δεσπότης οφείλει να απαντήσει στο πλήθος των πιστών που προσέρχεται για προσκύνημα στο μοναστήρι του Προυσού και καταθέτει τον οβολό του αλλά και να διαλύσει τις φήμες για την επιλογή του.

Κλείνοντας τη τοποθέτηση αυτή, η οποία και αποτελεί **ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ (το τονίζω) ΑΠΟΨΗ**, θέλω να εκφράσω τον απεριόριστο σεβασμό μου στον Πατέρα Γεράσιμο και στη προσπάθειά του να κάνει το μοναστήρι πόλο έλξης για τη νεολαία. Είμαι βέβαιη ότι η Παναγία η Προυσιώτισσα θα μεριμνήσει τα καλύτερα για εκείνον. Άλλωστε, κάθε τέλος κρύβει μέσα του μια καινούργια αρχή..

Φωτεινή Μπούτα (6985012224)
tornos-eyrytanias.blogspot.com

Μύλος είναι το όνομα του καφέ -μεζεδοπωλείου που άνοιξε στο Καρπενήσι ο συγχωριανός μας Γιώργος Παπαζαχαρίας. Η νέα επιχείρηση, βασισμένη στο οικογενειακό πνεύμα και την παρτίδα διαθεσιμότητας, βρίσκεται στην περιοχή των Αγίων Ευρυτανών. Από τις πρώτες μέρες της λειτουργίας της αγκαλιάστηκε από παρέες και από τους λάτρεις των μερεζοδικών γεύσεων. Ποικιλίες κρεατικών, τηγανιές, κλασικοί μεζέδες όπως σαγανάκι και μπουγιουρντί, αλλά και σπιτικές νοστιμιές, όπως τυροπιτάκια, περιλαμβάνονται στο μενού του "Μύλος". Ξεχωρίζουν γεύσεις με καταγωγή από την Καστανιά, όπως το κατίκι και το σαγανάκι.

Γεύσεις, φιλοξενία, υπέροχο service και παρέες θαμώνων, όλα συναντιούνται στον "Μύλο" του Καρπενησιού.
τηλ. επικοινωνίας: 22370 80103

Το Βήμα του « Ε.Ο.Σ. ΠΑΝΤΑΒΡΕΧΕΙ»

(Συνέχεια από τη σελ. 6)

Γυναικές 36 μέχρι 50 ετών:

1^η Δράκου Αρετή : 2 ώρες και 20 λεπτά

2^η Κουέλο Λάουρα: 3 ώρες και 4 λεπτά

3^η Σιάτρα Φλωρεντία: 3 ώρες και 4 λεπτά

Μετά από απόφαση του Δ.Σ., στην εκδήλωση "Παραποτάμια", έγινε απονομή πλακέτας στον κ. Κώστα Κούκο για την συνέπεια και την συνεχόμενη συμμετοχή του στα ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑ και της εκδηλώσεις του Συλλόγου μας. Τον ευχαριστούμε πολύ και του ευχόμαστε να συνεχίσει να είναι μαζί μας για πάρα πολλά χρόνια.

Γυναικές 51 ετών και άνω:

1^η Θεοδωροπούλου Βάσω: 2 ώρες και 24 λεπτά

2^η Σιάτρα Μαρία: 3 ώρες και 2 λεπτά

Ενδυμήματα

από τον Χρήστο Κουτσοδόμη

1951. Το απολυτήριο του 15χρονου Χρήστου από την 6^η τάξη του Δημοτικού Σχολείου Τόρνου, με χαρτόσημα. Δάσκαλος ο Χριστόφορος Σταθόπουλος

1953, πτυχίο ξυλουργικής από το πρακτικό ξυλουργικό Σχολείο του Καρπενησιού (υπό την Προεδρεία της Α.Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ τελούν Εθνικών Ίδρυμα....)

1989, πτυχίο από την Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών (Τμήμα Εστιάτορικής Τέχνης). Υψηλές επιδόσεις στην Τέχνη και την Γεωγραφία, χαμηλότερες στην Υγιεινή και την Αγωγή.

Το βήμα του Προδρόμου

Ευχές

Αγαπητοί συγχωριανοί/ές και φίλοι του χωριού μας. Στέλνουμε ολόθερμες ευχές σε όλους σας για το νέο έτος 2021.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου των απανταχού Προδρομιτών Ευρυτανίας "ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος"

Μας τίμησαν με την παρουσία τους: Η Νομαρχιακή Σύμβουλος κ. Κατερίνα Καλαντζή, οι Αντιδήμαρχοι κ. Γιάννης Ζβερώνης και ο κ. Παντελής Χαλκιάς, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Προδρόμου κ. Λάμπρος Σταυρόπουλος και ο Πάρεδρος Προδρόμου κ. Δημήτρης Κοντογιάννης.

Θερμές ευχαριστίες στις εθελόντριες μέλη του Συλλόγου μας Κυρίες Δέσποινα Βαστάκη, Μαρία Ντέκα, Βασιλική Παλαιού, Πόπη Πασιά, για την βοήθεια τους στην διοργάνωση.

Ευχαριστούμε τον Πολιτιστικό Σύλλογο και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Προδρόμου για την διάθεση του χώρου και του κλικίου

Γενική Συνέλευση & Εκλογές για το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου

Στις 26 Αυγούστου 2020 πραγματοποιήθηκαν Γενική Συνέλευση και εκλογές για το νέο Δ.Σ. στην Καστανιά, στο κατάστημα του Χάρη Κουτρούμπα.

Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:

Για το Δ.Σ.:

Βαστάκης Στάθης	25 ψήφοι
Ντέκας Βασίλειος	23
Σταυρόπουλος Γιώργος	17
Γρομπίτσαρη Κωσταντίν	15
Κοντογιάννης Γιώργος	15
Παλαιός Γεράσιμος	14
Παναγιωτόπουλος Νίκος	9

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή:

Κουτρούμπας Χάρης	23 ψήφοι
Ντέκας Γιώργος	19
Κωσαντόπουλος Νίκος	13

Σε συνεδρίαση των νεοεκλεγέντων Συμβούλων και με απόλυτη ομόφωνη απόφαση, το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου έχει ως εξής:

Πρόεδρος: Ντέκας Βασίλης
Αντιπρόεδρος: Βαστάκης Στάθης
Γεν. Γραμματέας: Σταυρόπουλος Γιώργος
Ταμίας: Κοντογιάννης Γιώργος
Επιτροπή δημοσίων σχέσεων:
Γρομπίτσαρη Κωσταντίν
Παλαιός Γεράσιμος
Παναγιωτόπουλος Νίκος

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος Βασίλης Ντέκας